Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 756
Marți 25 iulie 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Treierișul în pas cu secerișul, arături adînci pe suprafețe cît mai mari

Acțiuni care nu trebuie neglijate

În ultima săptămînă oamenii muncii de pe ogoare și-au intensificat eforturile în vederea stringerii fără pierderi a rodului bogat al acestui an. Recoltatul griului a fost terminat în regiunile București, Dobrogea, Crișana, Banat și Ploiești. Rezultate îmbucurătoare în executarea acestei lucrări au fost dobîndite în ultima săptămînă în nordul Moldovei și Transilvaniei, în frunte situîndu-se gospodăriile colective din regiunile Suceava, Hunedoara și Cluj.

Din păcate trebuie arătat că nu peste tot se muncește în același ritm la recoltatul griului și secarei. În regiunea Brașov, bunăoară, pînă la data de 20 iulie lucrarea respectivă fusese executată în proporție de numai 13 la sută. O tărăgănare nejustificată se constată în gospodăriile agricole de stat din regiunile Brașov, Mureș — Autonomă Maghiară, Cluj și Suceava. În săptămîna aceasta trebuie folosite din plin toate mijloacele, atît cele mecanice cît și cele manuale, pentru ca recoltatul griului să fie terminat în toate raioanele din regiunile din Ardeal și nordul Moldovei, cu excepția celor situate în zonele de deal.

Pentru a evita la maximum pierderile de recoltă trebuie să ne înzecim acum eforturile astfel încît treierișul păioaselor să se desfășoare în pas cu secerișul. Există încă un decalaj mare între treieriș și recoltatul griului în regiunile Argeș, Crișana, Maramureș, Oltenia, Mureș — Autonomă Maghiară și altele. Slab se desfășoară și treieratul mazărei.

În zilele următoare trebuie intensificat la maximum treieratul griului, secarei și mazărei astfel încît să se lichideze decalajul față de recoltări. În acest scop se impune să se grăbească peste tot transportul recoltei pe arii, să se organizeze cît mai bine munca astfel încît întregul utilaj agricol să poată lucra cu capacitatea maximă.

Paralel cu recoltările în această perioadă trebuie să dăm atenția cuvenită și altor munci agricole de sezon la fel de importante cum sînt: recoltatul și depozitatul culturilor furajere, pregătirile pentru însilozatul porumbului, întreținerea culturilor prășitoare și îndeosebi a porumbului.

În ultima vreme aproape în toate regiunile țării au căzut ploi care înlesnesc executarea în bune condiții agrotehnice a arăturilor adînci de vară. Cu toate acestea, potrivit datelor sosite la Ministerul Agriculturii, pînă la 20 iulie sarcina prevăzută la arături a fost îndeplinită, pe țară, în proporție de numai 66 la sută. Cele mai slabe realizări au fost înregistrate în regiunile Ploiești, Galați, Cluj și Dobrogea. Tărăgănarea arăturilor adînci se datorește atît faptului că se întîrzie cu eliberarea de paie a terenurilor recoltate cît și nefolosirii cu întreaga capacitate de lucru a mijloacelor mecanizate. În scopul intensificării peste tot a ritmului arăturilor adînci de vară este recomandabil să se asigure schimbul II la un număr cît mai mare de tractoare astfel încît lucrarea să se poată face și pe timpul nopții.

Aceeași atenție trebuie să acorde acum organele agricole și însămînțării unor suprafețe cît mai mari cu plante de nutreț în miriște — îndeosebi cu porumb furajer, astfel încît gospodăriile agricole de stat și colective să poată asigura animalelor nutrețuri din abundență și de bună calitate.

Tractoristul Valentin Szabo de la S.M.T. Pecica, raionul Arad, execută arături adînci de vară pe tarlalele gospodăriei colective „Gh. Doja" din comuna Pecica

Tov. Petre Popescu, președintele gospodăriei agricole colective „7 Noiembrie" din Cocargeaua, regiunea București, și tov. Ion Roșca, instructorul comitetului raional de partid au aceeași părere: sfecla de zahăr va ajunge la maturitate deplină înainte de 10 august.

Decalajul între treieriș și recoltat trebuie grabnic lichidat

În raionul Tecuci, regiunea Galați...

Tarlale întinse pline cu snopi de griu. Ori unde iți arunci privirile pe cîmp, între Cosmești și Matca din raionul Tecuci, regiunea Galați, vei întîlni în aceste zile numeroase miriști pe care griul în „cruci" așteaptă să fie transportat la arii. Într-adevăr, în comunele acestui raion recoltatul a fost mult grăbit în ultima săptămînă. Pînă la 21 iulie, cele peste 20.000 de ha cu grîu și secară și cele aproape 1.000 de ha cu orz erau recoltate în procent de 94 la sută. In fruntea acestei acțiuni s-au situat gospodăriile de stat. La G.A.S. Tecuci, de exemplu, folosindu-se în mod chibzuit întreaga capacitate de lucru a celor 38 de combine recoltatul a 2.000 ha cu grîu și 225 de ha cu orz s-a terminat înainte de termenul prevăzut.

Iată-ne și în comuna Brăhășești. Aici, strînsul păioaselor a fost bine organizat. Ca urmare, cele 559 ha. cu grîu au fost recoltate încă de acum 5 zile, în fruntea muncilor aflîndu-se ca de obicei membrii gospodăriei colective „Flacăra Roșie". La fel s-a muncit și în comune cum sînt Umbrărești sau Pochidia, unde secerișul a fost terminat într-un interval de timp relativ scurt.

Cum stau însă lucrurile în privința treierișului? Această importantă lucrare nu se efectuase pînă acum cîteva zile decît într-un mic procent, netreierîndu-se decît recolta de pe un sfert din suprafața recoltată.

Dacă în unele comune din raionul Tecuci s-au obținut totuși unele realizări la treieriș, în altele cum sînt Ghidigeni, Barcea, Ciorăști, Matca sau Cudalbi, decalajul dintre cele două lucrări este foarte mare. În comuna Ciorăști, de exemplu, abia s-a treierat recolta de pe 90 de ha., din aproape 250 secerate. În comuna Cudalbi, din 2.581 ha. recoltate s-a treierat grîul pe numai 850 de ha.

O primă explicație a acestor stări de lucruri e aceea că S.M.T.-urile Cudalbi și Tecuci n-au terminat reparațiile la batoze la vreme trimițînd tîrziu aceste mașini în unitățile respective. În alte cazuri, batozele trimise n-au funcționat din primele zile, din cauza reparațiilor de proastă calitate executate. De exemplu, în comunele Barcea și Matca, deservite de S.M.T. Cudalbi, batozele s-au oprit din lucru după primele ore de funcționare, stînd apoi cite 2-3 zile pînă ce au fost înlocuite unele piese.

Pe de altă parte în unele comune inginerii și tehnicienii agronomi nu desfășoară o susținută muncă de lămurire în rîndul întovărășiților și colectiviștilor, ca aceștia să amenajeze la timp ariile, și să transporte grîul de pe cîmp spre a se folosi întreaga capacitate de lucru a batozelor.

...și în raionul Adjud, regiunea Bacău

În unele comune fruntașe din raionul Adjud, regiunea Bacău, unde munca a fost bine organizată s-au

AL. RAICU

(Continuare în pag. 4-a)

Dar arăturile adînci de vară?

Această întrebare mi-am pus-o zilele acestea pe cînd am vizitat mai multe gospodării agricole colective din raza de activitate a stațiunii de mașini și tractoare Făurei. Dar iată cum stau lucrurile. În această vară S.M.T.-ul amintit a avut contract cu gospodăriile agricole colective pe care le deservește să recolteze griu și orz pe mai bine de 5.600 ha. Prin munca entuziastă a tuturor mecanizatorilor, s-a reușit ca pe întreaga rază de activitate a stațiunii, la jumătatea săptămînii trecute, acțiunea de recoltare să fie încheiată. Aproape pe terminate era și treierișul. Bine au muncit în această campanie brigăzile de tractoare a 4-a, a 9-a și a 11-a precum și altele. Dintre mecanizatori s-au evidențiat combinerii Mihai Cherciu, Alexandru Secuiu, Virgil Soare, Marin Roșca și alții.

Tot pe baza contractelor încheiate cu gospodăriile agricole colective pe care le deservește, S.M.T. Făurei are obligația ca pe toată suprafața cultivată cu păioase să execute arături adînci de vară.

Care era situația acestei importante lucrări agricole? Nu tocmai strălucită. S.M.T.-ul reușise să execute arături adînci de vară pe suprafețe foarte mici în comparație cu terenurile recoltate. Majoritatea gospodăriilor agricole colective ale căror culturi păioase au fost strînse cu combinele nu s-au îngrijit ca, odată cu recoltatul, să elibereze terenul de paie pentru ca tractoarele să treacă la arat. Așa stau lucrurile, de exemplu, la gospodăria agricolă colectivă din Găiseanca, ale cărei terenuri au fost eliberate de paie numai pe o suprafață de 250 de ha din 1025 cîte au fost cultivate cu grîu și orz. Tot pînă de curînd au fost executate arături numai pe 90 de ha. O asemenea situație se întîlnește și la gospodăriile colective din Cireșu, (unde din 525 de ha recoltate doar o suprafață mică a fost eliberată de paiele rămase pe miriști în urma combinelor) Surdila Greci, Făurei-Sat și altele.

Neeliberarea terenurilor de paie pentru a se putea trece de îndată la executarea arăturilor de vară, a contribuit, așadar, în mare măsură la rămînerea în urmă a raionului Făurei cu această lucrare. Pînă zilele trecute planul arăturilor de vară era îndeplinit doar în proporție de 5,25 la sută.

Față de această situație se impune ca acum cînd recoltatul este încheiat, gospodăriile agricole colective din raionul Făurei să-și mobilizeze toate forțele în acțiunea de strîngere a paielor de pe terenurile care au fost cultivate cu păioase. Trebuie create toate condițiile necesare trecerii neîntîrziate a tractoarelor la executarea arăturilor de vară. De acest lucru nu trebuie să fie străine sfaturile populare comunale, organele agricole și mai cu seamă secția agricolă a raionului Făurei.

GH. B.

Cu 5 zile înainte de termen

Datorită bunei organizări a muncii și cu sprijinul mecanizatorilor de la S.M.T. Smeeni, s-a reușit ca în comuna Smeeni, raionul Buzău, recoltatul grîului să fie terminat cu 5 zile înainte de termen.

Membrii gospodăriei colective „Ilie Pintilie" din această comună au obținut în acest an cu 600 kg. grîu la ha mai mult ca întovărășirea agricolă „11 Iunie". La lucrările de recoltare s-au evidențiat combinerii Albu Alexandru, Lupu Vasile și Samoilă Ion.

In prezent, la cele 4 arii din comună se treieră grîul de zor. Pînă acum cîteva zile s-a treierat peste 50 la sută din suprafața recoltată.

C. BERESCU
corespondent

Atenție tuturor lucrărilor

Pe ogoarele comunei Severinești din raionul Tr. Severin, seceratul păioaselor este ca și terminat. De la ivirea zorilor și pînă se lasă întunericul, colectiviștii și întovărășiții zoresc să strîngă de pe cîmp recolta la timp și fără pierderi. Pînă de curînd, la cele cinci întovărășiri agricole din comună recoltatul grîului s-a terminat.

Trebuie subliniat însă, că deși grîul a fost secerat încă de acum cîteva zile, la întovărășirile agricole nu s-a trecut și la executarea arăturilor adînci de vară. O vină față de această stare de lucruri o are și tehnicianul agronom Constantin Vlăduț care nu a desfășurat pînă acum o suficientă muncă de îndrumare, spre a explica importanța acestei lucrări îndată după recoltatul păioaselor.

G. BORONTEA
corespondent

Vii și livezi pe terenurile improprii cerealelor

Sporirea producției de cereale în anii ce urmează este o sarcină de cea mai mare răspundere. Pînă în anul 1965 va trebui să producem în condiții climatice normale, 14—16 milioane tone cereale, din care 5—5,4 milioane tone grîu și 8—9 milioane tone porumb boabe.

Pentru atingerea acestui obiectiv, în majoritatea gospodăriilor agricole de stat și colective există și preocuparea de a lărgi continuu suprafața arabilă, pe lîngă aceea de a obține producții superioare la ha. Multe gospodării agricole de stat și colective din regiunile Oltenia, Argeș, Suceava, Banat, Crișana, Galați folosesc cu cea mai mare atenție fiecare palmă de pămînt arabil, execută desecări și îndiguiri pentru a reda culturilor cerealiere cît mai mult teren arabil fertil. Bunăoară, gospodăria colectivă „Grivița Roșie" din comuna Insurăței, raionul Făurei, la suprafața arabilă de 3.500 de ha, posedă circa 1.250 de ha terenuri nisipoase. Sub îndrumarea organelor de partid și de stat, consiliul de conducere al gospodăriei, a reușit cu sprijinul tehnicienilor să lucreze în mod diferențiat aceste suprafețe. Pe terenurile unde nisipurile nu erau stabile au fost încorporate mii de tone de gunoi de grajd și aplicate măsurile agrotehnice indicate de specialiști îmbunătățindu-se simțitor structura solului. Majoritatea acestor suprafețe au fost cultivate cu cereale. În anul trecut gospodăria a obținut peste 2.000 de kg de grîu, 2.500 kg de porumb boabe și 2.019 kg de floarea-soarelui la ha. Consiliul gospodăriei, după o experiență îndelungată, a chibzuit ca numai acele terenuri care nu dau producții de cel puțin 1.000 de kg de grîu la ha. să fie plantate cu pomi și viță nobilă. Pe cele 65 de ha. cu vie cultivate pe asemenea teren colectiviștii au obținut toamna trecută 5.200 kg de struguri la ha.

Gospodăria agricolă de stat Săcueni din regiunea Crișana folosește cu chibzuință fiecare palmă de teren pentru cereale, pomi fructiferi și vița de vie. În ultimii ani această unitate a plantat peste 138 de ha. pomi și viță de vie numai pe terenuri neprielnice culturii cerealelor. Gospodăria agricolă colectivă din Băilești a redus o parte din drumurile inutile dintre parcele realizînd de pe aceste terenuri peste 60.000 de kg porumb furajer.

Sînt însă și unități care n-au acordat atenția cuvenită folosirii chibzuite a pămîntului. Astfel, unele gospodării colective din regiunea Galați și Oltenia care au pondere mare în cultura cerealelor, au găsit de cuviință să cultive viță de vie pe un teren șes, de pe care s-ar putea recolta anual zeci de mii de tone de cereale.

Gospodăria agricolă de stat Drăgășani a plantat între hotarul comunei Gușoieni și Crețeni, pe terenuri în care zeci de ani s-au cultivat cereale, cu 7 — 8 ani în urmă pomi fructiferi, care din cauza unor condiții obiective se dezvoltă foarte anevoios. Oare nu era mai avantajos ca acest teren să fi fost cultivat cu porumb pentru siloz, orz, secară sau cu lucernă, decît să se investească atîtea fonduri într-o livadă care după părerea noastră nu are prea mari perspective economice?

De altfel, trebuie să spunem că în multe gospodării agricole de stat și colective din raioanele cerealiere din majoritatea regiunilor țării întîlnești parcele întinse de teren arabil plantate cu pomi sau cu viță de vie. De ce acest lucru? Gospodăria agricolă de stat Rm. Vîlcea care are un mare număr de animale și terenurile toate propice pomiculturii, folosește cu migală fiecare parcelă pentru cultura porumbului pentru siloz, a borceagului și lucernierelor pe terenuri nisipoase și chiar pe unele terenuri în pantă, tocmai pentru a-și crea furajele necesare animalelor. In același timp unele unități cari au avut suficient teren pentru pomi și vie, nu l-au valorificat în acest scop preferînd plantațiile pe terenurile bune pentru cereale.

Trebuie să fie curmată din rădăcină această tendință de irosire a suprafețelor prielnice culturilor cerealiere. Pentru aceasta, organele agricole ale sfaturilor populare raionale, consiliile G.A.S. și ale gospodăriilor agricole colective trebuie să aplice în practică indicațiile date de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în Raportul prezentat la plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie a.c.: extinderea viței de vie pînă în 1965 la 300.000 ha. și a pomilor pînă la 300.000 ha. trebuie să se facă pe terenuri improprii culturii cerealelor, iar lărgirea suprafeței arabile a țării la 10.200.000 ha în 1965 trebuie să se facă prin îndiguiri și desecări, prin defrișarea mărăcinișurilor, a pîlcurilor de arborete și a viilor hibride de pe terenurile de șes și prin punerea în cultură a terenurilor sărăturate.

Acesta este drumul pe care trebuie să meargă neabătute unitățile noastre agricole socialiste. Folosind cu pricepere fiecare palmă productivă de teren, creînd livezi întinse de pomi și viță de vie pe terenurile în pante improprii culturii cerealelor, vom spori continuu suprafața arabilă și vom mări producția de cereale asigurînd agriculturii patriei noastre un viitor minunat și poporului nostru o viață îmbelșugată.

Z. PETRE

Gînduri și planuri de podgoreni

Zi de iulie, dogoritoare, cum parcă n-a fost alta în acest an la Valea Călugărească. Frunzele pomilor sînt răsucite de căldură; pămîntul crapă de sete. Dar, a început să plouă deodată, din senin; ploaie cu soare. Picături mari, repezi, apoi șiroaie curg peste versanții sudici din Valea Poienii, Valea Largă, Valea Mieilor...

Altădată asemenea ploaie ar fi adîncit ravenele și ar fi accentuat gradul de eroziune mai ales pe pantele cu înclinare prea mare. Azi însă nu se mai întîmplă nimic din toate astea. Pantele mari au fost în majoritate terasate, iar ploaia pătrunde vertical în solul afînat de pe terase pînă la rădăcina butucului de Muscat Ottonel, Băbească sau Fetească. Ploaia contenise cînd am coborît una din aceste văi împreună cu inginerii Radu Liviu și Taraș Ion.

— Acestea-s amenajările din anul trecut, spune cu vorba-i domoală de ardelean, inginerul șef al G.A.S.-ului arătîndu-mi cu un gest larg Valea Mieilor cu terasele-i înalte și încăpătoarele bazine de retenție.

Apoi am asistat la o lecție practică de ampelografie; am făcut cunoștință cu bobul mic dintr-un ciorchine de Ottonel, apoi cu Feteasca albă și în fine cu Cabernetul. M-am minunat cum tocmai bobul acesta mărunt, ciorchinele mic și înșirat rar pe butuc, chircit, produce minunatul Cabernet Sauvignon, mîndria acestei podgorii.

În cele din urmă am trecut la capitolul „planuri și perspective".

— Conducîndu-ne după sarcinile trasate de Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie a.c. în domeniul viticulturii, ne vom ocupa mai întîi de cele 200 ha. teren neproductiv din Valea Poienii și Valea Largă. Acestea au panta mare și procesul de eroziune avansat. Ele nu pot fi plantate decît dacă vor fi amenajate. Deocamdată se execută proiectul pentru prima sută de ha. care va fi plantată în primăvară.

Inginerul Radu Liviu îmi dă apoi amănunte despre felul cum se va proceda pentru ca pînă în anul 1965 gospodăria să înființeze plantații noi pe 500 ha. cu vie, 50 ha. pomi (în potcoavă) și 15 ha. cu perdele de protecție. Vorbitorul cuprinde cu privirea toată întinderea aceasta de teren, unde prin munca oamenilor vor prinde viață sarcinile trasate de partid.

— Aici, la Valea Călugărească, continuă inginerul Radu Liviu, există o tradiție și o experiență îndelungată, oamenii sînt formați ca buni viticultori și pomicultori, iar condițiile sînt minunate pentru a se obține în fiecare an recolte bogate de struguri și fructe de calitate superioară. Această cale ne-o indică Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej și pe aceasta vom merge neabătuți.

D. CIGUSIEVICI

Grupa sanitară de Cruce Roșie la arie

„Aria tineretului" din comuna Smîrdioasa, raionul Zimnicea, regiunea București, este o arie model. Pe lîngă cele necesare, această arie este înzestrată și cu un punct sanitar, care este utilat cu diferite medicamente și materiale de prim ajutor pe arie în caz de accidente: fețe sterilizate, spirt, antinevralgice, tinctură de iod etc.

La acest punct sanitar care este organizat de către tînărul doctor Benedict Păunescu din comuna Smîrdioasa, își dă concursul grupa sanitară de Cruce Roșie din comună, care a fost bine instruită și pregătită.

Această grupă este supravegheată și îndrumată pe arie de tînărul asistent de igienă Ilie Popescu, care își dă mult interes pentru evitarea accidentelor, dînd sfaturi și îndrumări colectiviștilor.

Printre tinerii și tinerele din grupa sanitară de Cruce Roșie care fac de serviciu zilnic pe arie și care se evidențiază în mod deosebit în sprijinul acordat colectiviștilor sînt: Otilia Burcă, Mariana Iovișteanu, Lili Văituș, Mircea Andreescu, Ionel Stoica, Maria Lazăr și alții.

IONEL TRIFU
corespondent

Însemnări

Prima SUTĂ DE MII...

După ce colindasem împreună pe cîmpurile gospodăriei colective din Filipești, regiunea Galați, tov. Constantin Dudău, secretarul organizației de partid, m-a invitat să văd și grădina de legume și zarzavaturi. „Pentru noi grădina e o sursă importantă de venituri. Iată, doar cîteva zile au trecut de cînd am început să livrăm mai masiv legume și zarzavaturi și am și realizat un cîștig de peste 100.000 lei. Anul trecut, mai spuse tov. Dudău, de la grădină am realizat venituri în jurul a 1.000.000 lei. Anul ăsta însă, vom trece, de un milion și jumătate".

— Dar ce suprafață de teren aveți cultivată cu legume, zarzavaturi? întreb eu.

— 50 de hectare. Și toată suprafața e irigată. De la Valea Buzăului tragem apa...

Așa, din vorbă în vorbă, ajungem la grădină. Aci munca era în toi. Se recoltau tomate, ardei gras, castraveți...

— Măi nea Soare, nea Soare. Ia-i bre pe Niță Alexandru, pe Ștefan Baiuc și pe încă vreo cîțiva și treceți să recoltați cîteva coșuri de vinete. Că uite, de la birou am fost anunțați că Aprozar-ul de la Brăila cere să-i trimitem și asemenea legume, îi spuse Niculae Baboi, șeful brigăzii de la grădină, colectivistului Soare Panait. Da' mai repejor, că acum sînt aici mașinile de la oraș, mai adăugă brigadierul.

Nea Soare și încă 5—6 colectiviști harnici la cules începură imediat lucrul. N-a trecut multă vreme și în fața cîntarelor au și fost rînduite zeci de coșuri vîrfuite cu această gustoasă legumă.

Sosiră și autocamioanele.

Rînduite în fața cîntarelor, autocamioanele „trăgeau" unul cîte unul la încărcat.

— Prima mașină: 600 de kg de roșii, 400 de kg de vinete, 200 de kg de ardei... Să treacă a doua mașină la încărcat... îi zori pe șoferi brigadierul Baboi.

...Se lăsase seara. În ziua aceea, din Filipești alte mii de kilograme de legume au luat drumul orașului. Ele s-au adăugat celorlalte aproape 50.000 de kg de roșii, de vinete, de ardei gras, varză și alte legume, livrate pînă acum de harnicii colectiviști din Filipești, oamenilor muncii de la orașe. Și în același timp, la veniturile colectiviștilor din Filipești s-a adăugat o nouă sumă de bani

GH. BACIU

Gospodăria agricolă de stat Fetești și-a încheiat activitatea pe semestrul I al anului 1961 cu rezultate bune. În fotografie: membri ai consiliului gospodăriei discutînd sarcinile ce revin unității pe semestrul II.

Din carnetul scriitorului

S-a pierdut Didina?

In biroul gospodăriei colective e liniște. La masa lungă, cei doi socotitori — de la brigada a IV-a de cîmp și de la sectorul zootehnic — lucrează de zor. Calculează procente, totalizează fișe, trec numărul de zile-muncă în registrele cele mari. O greșeală, cît de mică, e observată imediat de colectiviști. Normele sînt afișate la vedere, după ce au fost dezbătute în adunarea generală. Lucrul efectuat e măsurat în fiecare zi de brigadieri și șefii de echipă, trecut în carnet și pe fișa individuală. Lunar se fac cîntăriri la animale și se consemnează sporul de greutate. Kilogramele de carne în plus, litrii de lapte, lîna obținută de la oi, puii predați spre vînzare, viței care împlinesc un anumit spor de greutate, totul, totul se socotește aici în zile-muncă. Și zilele-muncă sînt trecute pe fișa individuală a fiecărui colectivist, la partidele respective din registrele contabile. Pe baza lor, kilograme de cereale, brînză, zahăr, porumb, ulei, bani și tot felul de produse sînt duse toamna în hambare după vrednicia fiecărui colectivist. De aceea evidența muncii trebuie ținută cît mai exact, fără nici o greșeală și fără nici o întîrziere.

Cam la aceste lucruri gîndeau cu mulțumire socotitorii cînd ușa s-a deschis cu încetineală și în birou și-a făcut loc o femeie. Nu prea înaltă, curat îmbrăcată, cu fața plină de sănătate și cu ochii ascunși în spatele unor sticle groase de ochelari, ar fi fost greu să-i ghicești vîrsta așa dintr-o privire. Părea sfioasă, dar vorba îi fu calmă, hotărîtă:

— Spune-mi și mie, nea Stane, cîte zile-muncă am eu pînă acuma?

— Păi, răspunse mirat socotitorul, nu e trecut pe tabelul de-afară?

— Ba e trecut, dar calculul acela nu se prea potrivește cu al meu.

— Să vedem, să controlăm, zise socotitorul întinzînd mîna după registru.

Nu-i era teamă să verifice socotelile. Știa că nu putea fi nici o greșeală.

— Iată, zise el arătînd rubrica din registru. Scrie: Roșu Ștefana?

— Scrie!

— Să socotim: 7 virgulă 87, o dată, 5 altă dată, 16 și 87 procente altădată; iar 6 și 37 procente; la un loc fac 36.61 zile-muncă. E bine?

— Nu-i bine.

— De ce?

— Uite-așa. Că nu-i bine.

— Atunci să mai socotim o dată.

— Lasă asta. Spune-mi mai bine cum ai făcut socoteala.

— Iți spun, tovarășă Ștefana, dar parcă dumneata nu știi tot atît de bine ca și mine?

— Lasă ce știu eu! Spune-mi cum ai făcut-o dumneata.

In glasul femeii răzbate o undă de supărare.

Socotitorul zîmbi din nou.

— Să-ți spun, repetă socotitorul așezîndu-și mai bine ochelarii. In fiecare grajd de 60 de vaci sînteți 6 oameni: 3 bărbați și 3 femei. Fiecare echipă formată dintr-un bărbat și o femeie are în seamă 20 de vaci. Este?

— Este, repetă răbdătoare femeia, deși se vedea bine că socotitorul nu-i spunea nimic nou. Doar dezbătuseră abia în toamnă acest fel nou de a organiza munca la grajduri. Deci nu despre asta voia dînsa să afle, ci despre procentele care nu-i ieșeau la socoteală. Dar aștepta cu răbdare.

— Pentru 100 litri lapte, cu procentul de 3,5 grăsime, se dau 175 procente, 100 trecute la bărbat și 75 la femeie, la mulgătoare. E adevărat?

— Adevărat.

— Va să zică: dumneata și tovarășul Ștefan cu care lucrezi în echipă aveți în primire 20 de vaci. Aveți?

— A...vem, dar lasă asta... Dumneata spunem-mi mai bine ce e cu socoteala, cu procentele?

— Așa cum trebuie, cum s-a aprobat la normă, de adunarea generală, zise el vesel. Pentru fiecare sută de litri de lapte, cîte 175 procente.

— Dar de la viței?

— De la viței? Aveți și de la viței. Pentru fiecare vițel predat sănătos îngrijitorului după 20 de zile, cîte 10 zile-muncă. Uită-le aici.

— Dar Didina unde e?

— Care Didina?

— Cum, care Didina? Didina noastră, doar n-avem două!

Socotitorul o privi cu ochi mari, în care se citea cea mai depline mirare.

— Pe Didina ați trecut-o aici, sau nu?

— Cum s-o trecem pe Didina?

— Cu 10 zile-muncă la predare și cu încă zece premiu pentru spor de greutate.

Deodată fața socotitorului se lumină. A priceput.

— Bată-te să te bată, tovarășă Ștefano, că m-ai și speriat cu Didina dumitale. Nu știam despre care Didina e vorba. Vrei să zici de vițelușa aceea de rasă?

— Da, da, de Didina noastră, de cine altcineva? Nu s-a hotărît așa în adunarea generală? Că dacă îngrijim bine un vițel și crește mai mult decît 12 kg în cele 20 zile pînă la predare, primim un premiu de 10 zile-muncă?

— Ba s-a hotărît, dar...

— Dar ce? Știi dumneata ce înseamnă să crească un vițel 12 kg în 20 de zile? Asta vine cîte 600 grame pe zi. Apoi trebuie să speli bine biberonul, să-i dai lapte cald, atunci muls, să-l curăți și să ai grijă de el ca de un copil. Cîte echipe au mai dat viței cu asemenea spor de greutate în 20 de zile? Spune cîte?

— Au mai fost... îngăimă cam încurcat socotitorul.

— Cîte, spune, că dumneata trebuie să le știi mai bine ca mine.

— Ei, cîte... Una singură pînă acuma... și voi...

— Și noi, dar pe noi nu ne-ai trecut în hîrțoage...

Socotiră împreună, căutară, dar Didina nu era.

— Așa s-a întîmplat și anul trecut, nea Stane, zise femeia supărată. Cît pe ce să pierd 27 de zile-muncă.

— Da' n-ai pierdut, că am observat noi la vreme. Și chiar dacă nu observam, la verificare ieșeau cu siguranță.

— Ieșeau, nu ieșeau, eu văd acuma că s-a pierdut Didina între registrele dumitale. Și cu ea s-au pierdut și cele 20 de zile-muncă ale noastre...

— Dacă-ți spun eu că nu se poate, nu se poate. Ia să mai căutăm o dată.

Și iar căutară. Dar Didina s-a ascuns bine. Socotitorul luă alt registru, îl controlă, mai luă unul, și tocmai cînd să-l lase deoparte și pe acesta, tresări:

— Uite-o! Didina: născută la 28 martie, predată la 17 aprilie. Asta-i. Vezi că nu e pierdută?

Femeia se uită și ea în registru, să se încredințeze. Adevărat. Didina s-a găsit. Acum mai trebuie să se găsească și zilele-muncă.

— Uite, o lămurește socotitorul. De fapt nu e decît o mică greșeală. Pentru fiecare vițel se socot 10 zile-muncă la predare, din care 5 zile-muncă se trec îngrijitorului, iar celelalte 5 zile mulgătoarei. Apoi, pentru depășirea sporului în greutate se socot alte 10 zile: se împart tot așa: 5 îngrijitorul, 5 mulgătoarea. Așa-i?

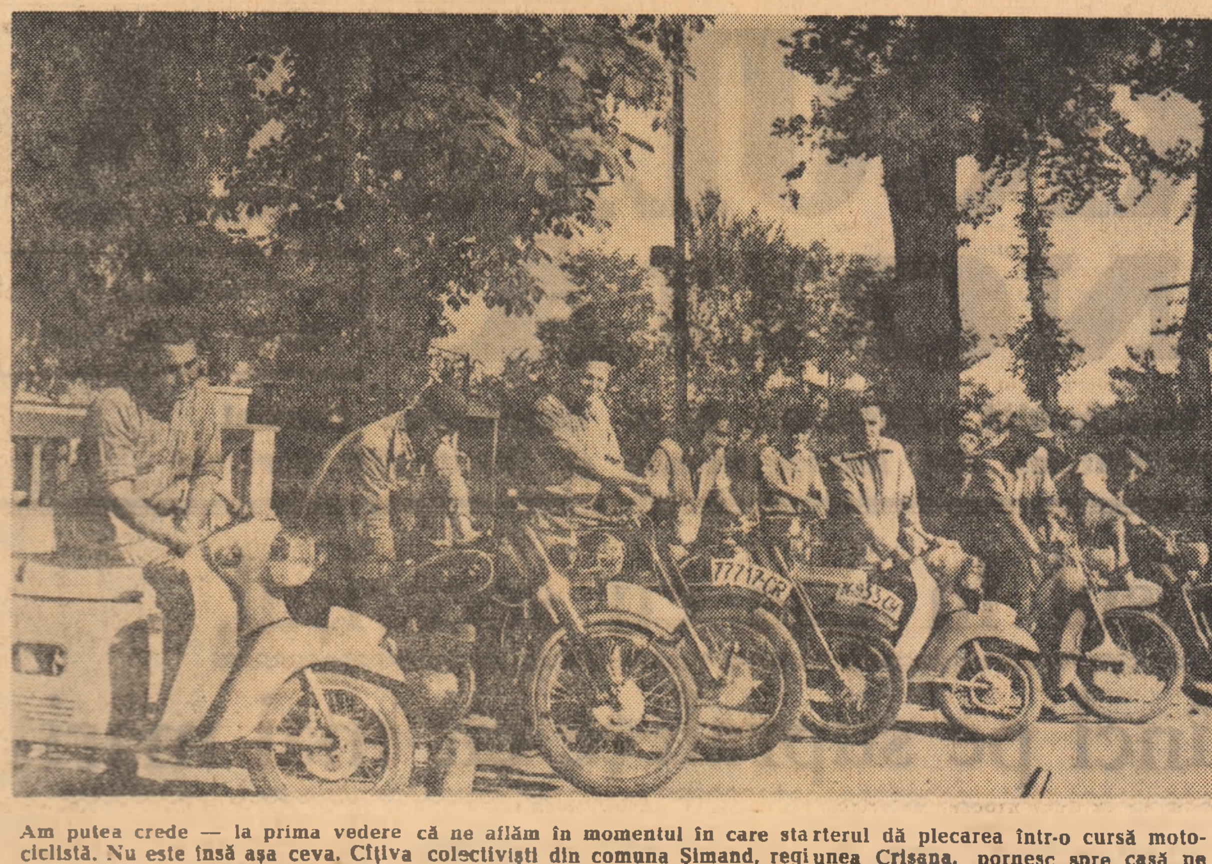
— Așa-i.

— Ei, și eu le-am trecut pe toate la îngrijitor. Am greșit și eu. Știi de ce? Pentru că celelalte echipe sînt formate din soț și soție. Și de obicei le trec pe toate la un loc. Ce să-ți fac dacă dumneata nu vrei să te măriți? Dar nu-i nimic. Las numai 5 zile-muncă pentru Didina la îngrijitor și 5 le trec în fișa dumitale. E bine?

Ștefana Roșu nu mai zise nimic. Se întoarse și porni către ușă. In prag se opri locului, privi lung spre socotitor și rosti:

— Păi să nu mai greșești! Dacă și eu aș fi greșit și aș fi dat hrana altei vițele, ce-ar fi fost? Mai ajungea Didina așa de frumoasă?

V. GAFIȚA

Am putea crede — la prima vedere că ne aflăm în momentul în care starterul dă plecarea într-o cursă motociclistă. Nu este însă așa ceva. Cîțiva colectiviști din comuna Șimand, regiunea Crișana, pornesc spre casă pe motocicletele pe care și le-au cumpărat cu cîștigul obținut în gospodăria colectivă.

Colectiviști la băile Strunga

Am primit zilele trecute o scrisoare deosebit de interesantă. Corespondentul nostru Ioan Trifan care se află în prezent la băile Strunga din raionul Pașcani, ne scrie că în această localitate, vestită pentru apele sale tămăduitoare în diferite boli, a intîlnit nu numai mulți muncitori, profesori, ingineri sau studenți veniți aci la odihnă și tratament, ci și colectiviști și întovărășiți. Elena Rugaci de pildă, sosită aci cu o săptămînă în urmă, este membră a gospodăriei colective din Răcăjdia-Oravița, regiunea Banat. Natalia C. Pricop și Maria Băișan, care sufereau de multă vreme de reumatism și au venit la băi la recomandarea medicilor (care le-au indicat pentru tratament luna iulie), sînt colectiviste din comuna Trifești, raionul Roman. Corespondentul nostru citează și numele unor întovărășiți ca Vasile St. Iacob, Nicolae Mărțișor sau Gheorghe V. Bercea pe care i-a intîlnit pe sălile elegantei vile unde se află găzduit, la masă sau în parcul stațiunii.

Știrea, destul de laconică, este deosebit de bogată ca semnificație. Căci iată, trăim zilele — niciodată măcar visate de oamenii aceștia ai ogoarelor — cînd în camerele și în incinta băilor unde poate se lăfăiau cu ani în urmă fostul ministru liberal Manolescu Strunga și alții din anturajul lui, își vindecă acum suferințele fizice, căpătate în vremi de crîncenă exploatare, foștii robi ai pămîntului.

Incerc să trăiesc cu aceiași intensitate bucuria colectiviștilor, care pășesc pe covoare persiene, în luminoasele camere ale vilelor, se acoperă cu pături galbene sau vișinii din păr de cămilă, sînt consultați cu grijă de medici, urmează tratamente speciale, folosind cele mai noi cuceriri ale științei medicale.

Le citesc pe chipuri lumina aceia greu de zugrăvit în cuvinte, care se întipărește în ochii și pe buzele celui care încearcă emoțiile mari ale primului contact cu frumusețile și binefacerile stațiunilor balneo- climaterice.

Și gîndul mi se duce fără voie, la vremurile nu prea îndepărtate, cînd a concepe prezența unui grup de țărani în astfel de locuri era aproape imposibil. Căci nu puține sînt statisticile întocmite, chiar în vremea burgheziei, în care se arătau cifre și date concrete cu privire la numărul mare al truditorilor ogoarelor secerați de boli și mizerie. Tînjeau desigur pe atunci în caz de nevoie, părinții sau frații Elenei Rugaci după un medic; darămite să viseze la binefacerile apelor minerale și băilor din minunatele stațiuni de la munte sau mare, cu care e împînzită țara noastră.

Corespondentul nostru subliniază laconic negrăitul entuziasm al celor de care am pomenit mai sus. Cuvintele, firește, greu pot înlocui simțirea. Este însă ușor de imaginat cît de întăriți — nu numai trupește, ci și sufletește — se vor întoarce ei în satele de baștină, cu cîtă emoție vor povesti despre grija partidului nostru pentru sănătatea celor ce muncesc.

In lumina acestor întîmplări, mărunte în aparență, apare tot mai firesc entuziasmul cu care la rîndul lor, oamenii muncii de la sate se străduiesc pentru producții tot mai mari: ei văd la fiecare pas sprijinul pentru viața lor cea nouă, răsfrînt uneori în amănunte — ca cel de la băile Strunga — ce capătă un conținut tot atît de mare ca miracolele în care credeau odinioară.

ION DRINCU

O bibliotecară harnică

Printre bibliotecile sătești care au obținut rezultate frumoase în munca cu cartea se numără și cea din comuna Apostolache, raionul Teleajen, condusă de bibliotecara Elena Năstăsoiu.

Cîteva exemple pot ilustra de altfel destul de bine această afirmație. De pildă, din numărul de 3.000 de volume cîte are biblioteca, s-au citit numai în primele șase luni ale anului curent peste 1.600 de volume de către cititori — țărani, muncitori, gospodine și pionieri.

Toate acestea dovedesc că acolo unde se muncește cu tragere de inimă rezultatele nu întîrzie să se arate. Trebuie subliniat faptul că bibliotecara Elena Năstăsoiu a primit un sprijin prețios în mărirea numărului de cititori cît și a difuzării cărții din partea organizației de partid, a sfatului popular comunal ca și de la cadrele didactice din comună.

Un sprijin prețios l-a primit bibliotecara și din partea cititorilor Ion Anghel, Viorica Ionescu, Ion Neagu, Vasilica Dragu, care pe lîngă faptul că au citit cele mai multe cărți literare și agrozootehnice, au atras și alți cititori ca: Elena Nicula, Elisabeta Ghiță și alții.

Și în viitor bibliotecara Elena Năstăsoiu este hotărîtă să muncească cu aceeași sîrguință pentru a mări și mai mult numărul cititorilor.

VASILE C. ENESCU
corespondent

Ce să citim:

„Metode de punere în cultură a nisipurilor din R.P.R."

de I. Maxim, L. Pop, Fl. Ciobanu și M. Oprean

Lucrarea cu titlul de mai sus, apărută în Editura Agro-Silvică, urmărește să facă cunoscut principalele însușiri ale nisipurilor din țara noastră, plantele ce pot fi cultivate pe aceste terenuri și metodele agrotehnice diferențiate ce trebuie folosite în cultura lor. Lucrarea cuprinde patru părți mari: I — Nisipurile din R.P.R. și însușirile lor agroproductive; II — Folosința actuală și de perspectivă a nisipurilor din R.P.R.; III — Cultura plantelor agricole pe nisipuri; IV — Cultura viței de vie și a pomilor pe nisipuri.

Fiecare din aceste părți a fost redactată de cîte un autor. În prima parte lucrarea ne vorbește despre nisipuri și soluri nisipoase din punct de vedere pedologic, despre originea și răspîndirea nisipurilor din R.P.R. și însușirile agroproductive ale acestora. Concluzia care se desprinde este că numai cunoscînd bine nisipurile cu însușirile lor agroproductive, putem să aplicăm o agrotehnică diferențiată pe aceste soluri.

Partea a doua a lucrării, cuprinde o scurtă prezentare a folosințelor actuale a nisipurilor din țara noastră și a producțiilor obținute în trecut și în prezent la culturile agricole, la pășuni și fînețe pe nisipuri.

În continuare se înfățișează folosința în perspectivă a nisipurilor, arătîndu-se că valorificarea rațională a nisipurilor trebuie să pornească de la o mai justă repartizare a suprafeței ocupate pe nisipuri pe grupe de folosință. Pentru aceasta e necesar să se treacă la cultivarea celor mai potrivite plante și la folosirea de măsuri agrotehnice diferențiate, corespunzător condițiilor pedoclimatice ale zonelor nisipoase.

Cititorii vor găsi în lucrare o seamă de exemple de producții mari obținute pe nisipuri la diferite plante de cultură în unele stațiuni experimentale din țară.

În partea a treia, lucrarea ne indică măsuri pentru îmbunătățirea condițiilor de climă și pentru oprirea spulberării nisipurilor în diverse condiții din țara noastră.

Autorii mai tratează probleme ca: locul plantelor cultivate pe nisipuri în asolament, lucrările de pregătire a terenului în vederea semănatului de toamnă și de primăvară pe nisipuri, folosirea îngrășămintelor la plantele cultivate pe nisipuri, precum și lucrările de îngrijire a culturilor pe nisipuri.

În partea a patra, dedicată culturii viței de vie și a pomilor pe nisipuri, ne sînt înfățișate cu competență problemele specifice legate de înființarea viilor pe nisipuri, alegerea terenului pentru vie, organizarea terenului, alegerea și amplasarea soiurilor, pregătirea terenului pentru plantare și lucrările de îngrijire a viilor pe nisipuri în diferiți ani de la plantare.

Ni se arată, de asemenea, particularitățile producerii materialului săditor viticol pe nisipuri, înființarea livezilor de pomi pe nisipuri, cu referire specială la alegerea terenului pentru livezi, organizarea terenului, pregătirea terenului pentru plantarea pomilor și îngrijirea livezilor de pomi.

La întocmirea acestei lucrări autorii au folosit o serie de rezultate proprii obținute în cercetările întreprinse pe nisipurile din sudul Olteniei, la Stațiunea experimentală Tîmburești, la G.A.S. Piscu Sadovei și la Institutul agronomic „T. Vladimirescu" din Craiova, precum și o serie de rezultate publicate de alți cercetători în urma lucrărilor executate pe diferite nisipuri din țară.

Prin problemele tratate și prin diversitatea datelor prezentate, lucrarea de față este un valoros îndreptar în activitatea muncitorilor și tehnicienilor ce se ocupă cu luarea în cultură a nisipurilor și solurilor nisipoase.

N. SAVIN
corespondent

Lui badea Melinte Ferdon „decanul" satului Lunca din regiunea Crișana, îi place nespus de mult să citească. El și-a „instruit" bine în aceastã direcție și fiul și nepoții. Iată-l în fotografia de față la biblioteca satului, între feciorul său Tănase și nepoata sa Saveta, împrumutînd cărți

Tinerețea lui nea Vasile

Pe la prînz grîul era gata treierat și doar cantitatea contractată cu statul mai trebuia transportată la baza de recepție Fundulea.

Deși era duminică, membrii gospodăriei colective „9 Mai" din comuna Brănești, raionul Lehliu, și-au spus că o treabă bună trebuie dusă pînă la sfîrșit.

— Să nu lăsăm pe mîine ce putem face azi! a zis comunistul Ruse Iancu. Fiindcă sîntem în decada record, să batem și noi recordul! Uite, eu, la anii mei... Zice „anii mei" evitînd să precizeze cîți — deși toți colectiviștii știu că Ruse Iancu are 67 de primăveri „bătute pe muchie". In ciuda celor 67 de ani, neobositul colectivist, membru în consiliul de conducere al gospodăriei, e o pildă vie a puterii și dragostei de muncă, a profundului devotament pentru înflorirea continuă a tinerei gospodării înființată de un an.

— Tovarășul Ruse are dreptate! a intervenit printre alții și bătrînul colectivist Vasile N. Anghel. Facem treabă bună și-o să fie bucuroși și tovarășii de la „recepție" cînd or vedea cum ne respectăm noi contractul. Păi nu-i așa?

— Așa-i, Nea Vasile! au răspuns voioși toți colectiviștii.

Potrivit de statură, cu mustăcioara tunsă a la „tinerețe, tinerețe", proaspăt bărbierit și plin de viață — colectivistul Vasile N. Anghel e de o energie rar intîlnită la etatea lui.

A fost printre primii înscriși în colectivă și are un singur cusur: nu respectă programul. Cînd ceilalți conducători de atelaje ajung la aria de treier, nea Vasile e de mult prezent „pe teren".

— Ai dormit aici? îl întreabă colectiviștii veseli.

— Cum adică? le răspunde el în glumă: ca să fiu prezent la treabă, trebuie... să dorm lîngă batoză?

La baza de recepție Fundulea toți îl cunosc și-l iubesc: e primul care sosește cu transportul de cereale vîndute statului pe bază de contract. La arie toți țin la el și-i apreciază calitățile.

— Am intrat în colectivă de la înființarea ei, îmi spune el, și sînt foarte mulțumit că acum am și eu rostul meu, munca și cîștigul meu și pe lîngă toate drepturile mele de colectivist am și-o văcuță acasă, un purcel și păsări — adică știi dumneatale, ca omul gospodar. Și, adăugind cu oarecare mîndrie in glas: am și contract cu I.C.I.L.

— Ce fel de contract?

— Păi nu-ți spusei că am vacă? Joiana dă laptele, Icilul îmi dă contravaloarea...

— Cum îl vezi, e ca o sfîrlează nea Vasile al nostru! intervine rîzînd Cosma Tudor, președintele colectivei. Și nu că zic, da' mulți tineri pot lua exemplu de la acest om neobosit, care deși are 74 de ani...

— Ce tot vorbești, tovarășe președinte? îl întrerupe nea Vasile aranjîndu-și nervos mustăcioara.

— Păi n-ai 74 îl întreb.

— Da' de unde, tovarășe? Abia am împlinit... 73!

VALERIU FILIMON

Satiră și umor

Inovație... agronomică

Dedicată inginerei agronom Aurora Coroș de la gospodăria colectivă din Grădiște, regiunea București.

Această ingineră, cum se pare,
A inventat în urmă cu o lună
Cel mai rapid mijloc de deplasare
La toate ariile din comună.

În baza inovației citate,
Ce o aplică-n sat zile de-a rîndul,
Foarte rapid pe ariile toate
Se duce oricînd vrea cu... gîndul.

Ea vede-așa doar în închipuire
Al treierișului măreț tablou.
În schimb, spre uriașa-i mulțumire
Nici nu se mai urnește din birou.

De-aceea toată lumea din comună
Văzînd-o cum tot stă mereu în tihnă,
Ar vrea ca la biroul ei să pună
O firmă mare: „Casă de odihnă".

Mai vrea să-i ceară și-o fotografie
Pe care s-o lipească pe batoză,
Ca dumneaei pe arie să fie
Mereu prezentă cel puțin prin...
poză.

V. D. POPA

„Innoiri tehnice"

Contabilul șef al gospodăriei de stat „Ion Roată" din regiunea București, tov. Eugen Popescu, este un om de admirat. Ii place să aibă inițiative și pe deasupra mai este și un îndrăgostit, un pasionat după tehnica nouă. Citește reviste de specialitate, urmărește cu interes tot ce apare în ziare, într-un cuvînt, este „la curent" cu toate înnoirile tehnicii.

Din acest punct de vedere deci tov. Popescu merită numai cuvinte de laudă. Dar să vedem mai departe... Intr-o bună zi, el s-a decis să vadă lucrurile mai în perspectivă și să „aplice" tehnica nouă în gospodăria în care lucrează.

S-ar putea crede că omul nostru s-a gîndit cumva la posibilitatea modernizării unor mașini agricole sau la agrotehnica vreunei culturi. Nici vorbă de așa ceva. Tovarășul contabil șef a meditat profund pînă să aleagă domeniul de aplicare. Căuta ceva mai deosebit, mai puțin comun. Pînă la urmă l-a găsit. Și încă în două domenii!

Primul l-a constituit bucătăria. Da, da, bucătăria cantinei. „Ce să mai folosim noi tigăile astea medievale, cînd la „modă" sînt radiantele cu raze infraroșii!". Și-a zis... și a făcut. Cîteva zile mai tîrziu s-au cumpărat din fondurile gospodăriei „Ion Roată" două grațioase radiante cu raze infraroșii. Ce păcat însă că aceste minunate instalații erau nefolosibile pentru numărul mare de salariați care serveau masa la cantină. Nu mai vorbim de brigăzi. Parcă poți să determini radiantele să funcționeze cu lemne sau cu gaz? Nu! Categoric nu!... Radiantele erau foarte bune, dar pentru deservirea cîtorva persoane. Așadar, aici „tehnica" tov. Popescu n-a avut șansă de aplicare.

Al doilea tărîm de aplicare este serviciul contabilității. Intr-o dimineață, trei salariați de la contabilitate au fost dotați cu stilouri cumpărate din fondurile gospodăriei.

— Am considerat că în epoca sateliților și a rachetelor, nu ar fi risipitor și inoportun să dotăm cu stilouri aparatul contabil, pentru ca oamenii să nu mai folosească toc de lemn care ne amintește de pana de gîscă.

Argumentele contabilului șef n-au putut convinge însă și pe cei ce au efectuat revizia activității economico-financiare a gospodăriei de stat „Ion Roată". Ba mai mult, au fost scoase la iveală și alte cazuri cînd contabilul șef s-a dovedit foarte darnic și larg la punga... gospodăriei.

De unde se vede că, deși documentat în materie de tehnică nouă, contabilul șef Eugen Popescu aplica metode vechi.

Pentru a-l ajuta să-și înnoiască și metodele, s-a hotărît ca să plătească solidar cu directorul gospodăriei — care acceptase și el inițiativele contabilului șef — toate sumele cheltuite pentru radiante, stilouri și alte „înnoiri tehnice" de acest fel.

P. MARIUS

Stațiunea devine tot mai frumoasă

In ultimii ani stațiunea de mașini și tractoare din orașul Babadag, raionul Istria, și-a schimbat înfățișarea devenind cu fiecare zi tot mai frumoasă, mai bine gospodărită. La intrarea în stațiune a fost creat un frumos părculeț, iar în preajma blocurilor de locuit ale muncitorilor amenajate alei pe care s-au plantat pomi fructiferi și ronduri cu flori. De asemenea, anul trecut au fost pietruite drumurile de acces din stațiune pe mai bine de 1.400 m. In momentul de față se lucrează la pietruirea platoului din fața atelierului mecanic pe o suprafață de circa 400 m.p.

Toate acestea au fost realizate prin munca patriotică a harnicilor mecanizatori de aici.

C. DOLNICEANU
corespondent

Grijă sporită

Mecanizatorii din stațiunea noastră se află în prezent în toiul muncilor de vară. Mulți dintre ei se apropie de terminarea recoltatului păioaselor (cum e cazul la gospodăriile colective din Roma, Coșova sau Gurbănești) alții lucrează la arii, unde se treieră grîul de zor.

Străduindu-se să traducă în viață cu cinste sarcinile ce le revin din Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie 1961, șefii de brigadă, tractoriștii, pontatorii-alimentatori, mecanicii care execută reparațiile planificate muncesc cu însuflețire pentru a strînge la timp recolta de păioase de pe terenurile unităților agricole deservite. Totodată, prin arături adînci de vară făcute imediat după recoltat, tractoriștii pun de pe acum o bază trainică în vederea obținerii unor producții bune în anul viitor.

La rîndul lor, conducerea stațiunii și comitetul sindicatului se preocupă cu simț de răspundere de crearea unor condiții optime de muncă și de trai pentru mecanizatori.

Cunoscînd din proprie experiență că rezultatele bune în producție se obțin atunci cînd mecanizatorii au la îndemînă utilaje bine reparate, hrană și condiții de dormit bune, conducerea S.M.T.-ului si comitetul sindicatului au luat măsuri, la ieșirea brigăzilor în campania de vară, ca aceste probleme să fie temeinic rezolvate. Astfel, la fiecare brigadă s-au repartizat truse de scule, pîlnii, găleți etc., necesare executării corecte a îngrijirilor tehnice zilnice și periodice. Pentru a se evita dese deplasări ale atelierului mobil la brigăzi, în cadrul adunării generale sindicale ce a avut loc înaintea campaniei de recoltare, în care mecanizatorii și-au luat angajamente sporite în cinstea zilei de 23 August, s-a hotărît ca fiecărei brigăzi să i se repartizeze și cîte o mică rezervă de piese de schimb uzuale, în vederea executării unor eventuale reparații urgente în cîmp. Acest lucru a contribuit la folosirea mai bună a timpului de lucru: de unde în verile trecute aproape în fiecare dimineață se primeau la stațiune numeroase telefoane din teren, din partea șefilor de brigadă care solicitau asistență tehnică, acum astfel de cereri se înregistrează foarte rar.

Tot în scopul creării unor bune condiții de muncă, la brigăzi, cu sprijinul celor 23 de gospodării colective deservite, au fost create mici subdepozite de carburanți, taberele brigăzilor s-au împrejmuit, iar în unitățile unde brigăzile au fost permanentizate, ca de pildă, la Roma sau Stăuceni, s-au asigurat tractoriștilor și posibilități pentru executarea reparațiilor ușoare, la fața locului.

Comitetul sindicatului acordă o deosebită atenție nu numai creării unor bune condiții de muncă, ci și dotării vagoanelor de cîmp cu tot ce e necesar traiului mecanizatorilor. Fiecare brigadă are ladă de alimente, veselă, fețe de mese, lămpi. Lenjeria de pat este schimbată săptămînal. În ce privește hrana mecanizatorilor, la brigăzile apropiate de stațiune se aduce zilnic mîncare în marmide speciale. La alte brigăzi, potrivit înțelegerii stabilite în cadrul ultimei ședințe a „Sfatului S.M.T.", gospodăriile colective ca de exemplu: Bălușești, Gorbănești și Roma pregătesc mîncare caldă tractoriștilor, cu alimente puse în mare parte la dispoziție de stațiune. De altfel, comitetul sindicatului a repartizat cîte un membru al său pentru a cerceta săptămînal la fiecare brigadă modul cum sînt aduse la îndeplinire măsurile luate în vederea asigurării unor bune condiții de trai.

Membrii comitetului sindicatului care se deplasează la brigăzi sprijină și desfășurarea unei rodnice munci culturale. În acest an, biblioteca stațiunii a fost îmbogățită cu cărți literare și de specialitate. Cea mai mare parte a acestor volume au fost trimise la brigăzi, unde s-au alcătuit biblioteci volante. Seara, după terminarea lucrului, mulți organizatori de grupă sindicală organizează lecturi în comun sau scurte recenzii de cărți. La brigăzile fruntașe, ca de pildă brigada 4-a condusă de comunistul Ciornea Vasile care lucrează la Stăucești, s-au organizat cîteva seri literare la care au participat și colectiviști.

În prezent, comitetul sindicatului se preocupă de reaprovizionarea cu baterii a celor 4 aparate de radio pe care le posedă și care vor fi repartizate în scurt timp brigăzilor fruntașe. Grija conducerii și comitetului sindicatului față de condițiile de muncă și de trai ale mecanizatorilor contribuie ca aceștia să muncească bine, să lupte pentru obținerea unor recolte tot mai bune pe ogoarele unităților deservite.

Mecanizatorii noștri sînt hotărîți să muncească cu și mai mult spor, să efectueze un mare volum de arături adînci de vară spre a realiza producții sporite atît pe terenurile ce se vor însămînța cu plante furajere în culturi duble, cît și pe cele pe care se vor semăna păioase în toamna acestui an.

IACOB HULTOANA
secretarul comitetului sindicatului S.M.T.-ului Botoșani, regiunea Suceava

Cînd colectiviștii își cunosc bine îndatoririle și felul cum le e răsplătită munca

Cîțiva dintre colectiviștii mulgători au plecat cu cireada la pășune. Alții cîțiva au rămas să curețe padocurile și să aducă furajele — rația pentru seară a vacilor. Doi îngrijitori încarcă în căruță bidoanele de lapte pregătite pentru trimitere la Centrul I.C.I.L. Așa începe o nouă zi de muncă la ferma de vaci a gospodăriei colective din Pecineaga, regiunea Dobrogea. Nici o încurcătură în organizare, nimic care să încurce bunul mers al treburilor.

Caracteristic pentru activitatea de producție în ferma de taurine a gospodăriei din Pecineaga este faptul că, paralel cu creșterea efectivelor de animale, au crescut și producțiile. Cifrele din tabelul de mai jos sînt lămuritoare:

ANUL	VACI FURAJATE	PRODUCTIA DE LAPTE PE CAP DE VACĂ FURAJATĂ (litri)
1957	54	1.231
1958	92	1.605
1959	114	1.801
1960	186	2.010
1961 (PLAN)	286	2.400

Aceste cifre vorbesc de la sine. Ar mai fi doar de adăugat că pînă la 30 iunie, deci în primele 6 luni ale acestui an, s-au obținut în medie pe cap de vacă furajată 1.295 litri de lapte. Întrucît efectivele de vaci în lactație cresc în acest al doilea semestru, sînt create condiții sigure pentru depășirea producției planificate.

EXPLICAȚII ALE SALTULUI

Prima explicație: o balanță furajeră bine echilibrată, cu nutrețuri în cantități îndestulătoare și în sortimente variate. Să nu se presupună cumva că această gospodărie ar avea prin așezarea ei cine știe ce situație privilegiată în privința creșterii animalelor. Nicidecum. Pășunea lipsește aproape cu desăvîrșire, iar pămîntul nu este aici mai bun decît în alte părți. Vacile sînt și ele din toate rasele: roșie, brună, bălțată, sură. Pe deasupra apa, ca în Dobrogea ! se scoate de la peste 50 de metri adîncime. Toate aceste greutăți însă, au fost și sînt învinse de colectiviști prin perseverență, cu pricepere și chibzuință. Primele încercări, timide, de organizare a conveierului verde s-au făcut cu cinci ani în urmă. Acum hrănirea cu masă verde a animalelor este pe de-a-ntregul rezolvată. Secară, orz, borceag, porumb în cultură pură și dublă, dovleci, sfeclă de zahăr — acestea sînt culturile de bază în conveier începînd cu desprimăvărarea pînă toamna la stabulație. Pentru a doua perioadă, de iarnă, următorul exemplu spune multe. Gospodăria a însilozat astă toamnă 4.563 de tone de porumb, dintre care peste 3.000 de tone au fost porumb — cultură dublă, însămînțată după păioase. Din toată această cantitate aproape 1.000 de tone sînt încă neîncepute rezervă de furaje pentru eventuale greutăți neprevăzute.

Dar să trecem la a doua explicație. Atît colectiviștii mai vechi cît și cei de curînd veniți să lucreze în zootehnie, cunosc cu precizie îndatoririle ce le au, cum se face prețuirea muncii lor, cît li se cuvine pentru munca depusă.

La padocurile de unde vacile abia plecaseră am găsit cîțiva colectiviști trebăluind. Redau absolut exact „interviul fulger" pe care l-am luat unui mulgător, primul pe care l-am întîlnit. Se numește Gheorghe P. Stan; ajutat de soția sa îngrijește un lot de 15 vaci, toate la prima fătare.

— Cîte zile-muncă îi se cuvin pentru 100 litri de lapte?

— Cu condiția ca laptele să aibă 3,5 la sută procent de grăsime, primesc în perioada de stabulație 2,25 zile-muncă, iar vara 1,25.

— Dar pentru îngrijire?

— Un procent pe zi pentru fiecare vacă.

— Ce plan de lapte ai pe cap de vacă furajată?

— Fiind vaci la prima fătare am plan mai mic decît alți tovarăși — 2.000 de litri pînă la sfîrșitul anului.

Tovarășul Cornel Dănilă inginerul zootehnist al gospodăriei intervine:

— Și cît ai predat pînă la 30 iunie?

— 22.000 de litri și ceva.

Inginerul își consultă nelipsitu-i carnet și precizează: 22.049 de litri.

Adică tov. Stan a obținut în primele luni ale anului în medie pe cap de vacă furajată circa 1.470 de litri de lapte.

Urmează ultima întrebare:

— Și după ce-ți vei realiza planul?

— În loc de zile-muncă voi primi bani ca premiu — 30 la sută din valoarea laptelui predat peste plan. Am făcut socoteala și cred că asta se va întîmpla începînd cam pe la sfîrșitul lui octombrie.

Aceeași siguranță în răspunsuri, aceeași cunoaștere amănunțită a sarcinilor și a drepturilor ce li se cuvin le-am aflat și la ceilalți lucrători din sectorul zootehnic al gospodăriei cu care am stat de vorbă. Aceste discuții mi-au amintit de o întîmplare.

Mă aflam nu de mult la o gospodărie colectivă din regiunea Oltenia ale cărei vaci dăduseră anul trecut producții mici de lapte și nici pentru acest an nu se conta pe prea mari progrese. Retribuirea mulgătorilor se făcea aici cu un număr fix de zile-muncă indiferent de producția obținută. Responsabilul fermei de taurine căuta să justifice faptul. „Dacă am face retribuirea după producție, am găsi cu greu mulgători, producțiile sînt mici". Pe de altă parte a trebuit să recunoască și celălalt aspect: retribuind cu un număr fix de zile-muncă, indiferent de producția obținută, îngrijitorii nu erau cointeresați în sporirea producției; știau că oricît lapte vor mulge — mult sau puțin — el tot același număr de zile-muncă vor primi. Un adevărat cerc vicios. Practica de producție a gospodăriei agricole colective din Pecineaga arată convingător cum poate fi rupt acest cerc. Măsurile de cointeresare a colectiviștilor în sporirea producției au, cum este și firesc, efecte dintre cele mai pozitive. Aceasta poate fi ilustrat de încă un exemplu. Din cantitatea de 320.000 de litri de lapte pe care gospodăria din Pecineaga trebuie să-l predea la contract pînă la sfîrșitul anului, 110.000 de litri trebuiau predați pînă la 30 iunie. In realitate ea a și trimis I.C.I.L.-ului pînă la această dată 137.000 de litri, deși, așa cum arătam, numărul vacilor în lactație va spori abia în acest al doilea semestru.

Iată încă o dovadă că atunci cînd colectiviștii își cunosc bine îndatoririle, cînd cunosc cu cît anume li se plătește munca, sporirea continuă a producției e o problemă ușor de rezolvat.

T. OPREA

Muncitoarele Gică Ghica și Aneta Carabandache de la gospodăria agricolă de stat Breasta, raionul Balș, recoltează caise din livada gospodăriei.

La gospodăria colectivă din comuna Comloșul Mare, raionul Sînnicolau Mare, se aplică, printre alte metode înaintate și metoda alăptatului vițeilor cu biberonul. Fotograful nostru a surprins un astfel de moment

Creșterea păsărilor — sector de producție în curs de dezvoltare

Într-una din zilele trecute am poposit la centrul gospodăresc al colectivei „Maxim Gorki" din comuna Gheorghe Lazăr, raionul Slobozia. Peste tot se muncea cu rîvnă. La o magazie, mai mulți colectiviști selectau grîul rezultat de la combine. Ceva mai departe, cîțiva meseriași lucrau la ridicarea unui grajd, iar alții la construirea unui coteț de păsări. Aici, la ferma de păsări, am cunoscut-o și pe îngrijitoarea Ștefănescu Maria. Tocmai distribuia hrana de seară puișorilor care se strînseseră ciotcă în jurul ei.

Ștefănescu Maria lucrează ca îngrijitoare de păsări de 3 ani, adică de la înființarea acestei ferme.

— La început, ne spune ea, aveam doar 500 de pui de găină și boboci de rață. Colectiviștii nu prea voiau să dezvoltăm acest sector. Spuneau că nu aduce îndeajuns venituri gospodăriei. Cu timpul s-au convins însă că această părere este cu totul greșită. Acum, uitați-vă ce de păsări avem...

Într-adevăr, în cele două puiernițe se aflau peste 5.000 de pui de găină și boboci de rață. De ei se ocupă cu grijă atît Ștefănescu Maria cît și Mușat Alexandrina. Un sprijin prețios și o îndrumare permanentă primesc îngrijitoarele din partea specialiștilor de la I.C.Z. Slobozia. Nu o dată, medicii veterinari și zootehniștii de la această stațiune vin la gospodăria colectivă și dau îndrumări practice îngrijitorilor de păsări. De altfel, anul acesta tov. Ștefănescu Maria a făcut și un curs de calificare la stațiune. Cele învățate acolo le aplică cu rîvnă în practică la ferma avicolă a gospodăriei. Dis de dimineață și pînă seara tîrziu, cele două îngrijitoare se preocupă de curățenia puiernițelor, de pregătirea și administrarea hranei, de îngrijirea puilor. Așa se explică și faptul că procentul de mortalitate este cît se poate de scăzut.

Rezultatele muncii sîrguincioase a îngrijitorilor de păsări se vădesc din plin. Pe ouăle vîndute în ultima vreme gospodăria a încasat peste 15.000 de lei. Alte zeci de mii se vor mai încasa de aci înainte, atît din vînzarea ouălor cît și puilor. Colectiviștii s-au convins pe deplin că această ramură de producție este cît se poate de bănoasă. Luînd cunoștință de sarcinile puse de recenta plenară a C.C. al P.M.R., colectiviștii s-au angajat ca în anii viitori să dezvolte și mai mult producția avicolă, contribuind, în felul acesta, la o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii cu ouă și carne de pasăre.

ION IORDĂNESCU
corespondent

Pentru continua creștere a producției în unitățile deservite

Convorbirea noastră cu tov. ing VALERIU DRUȚA, agronom șef la S.M.T. Sihlea, reg. Ploiești

Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej prezentat la recenta plenară a C.C. al P.M.R., pune un deosebit accent pe munca S.M.T.-urilor. Mecanizatorii din aceste unități trebuie să acorde o mai mare atenție calității lucrărilor efectuate pe ogoarele unităților din raza de activitate, străduindu-se totodată să folosească cu maximum de randament mașinile, să reducă continuu prețul de cost al hantrului. Zilele trecute ne-am adresat tov. ing. VALERIU DRUȚĂ, agronomul șef al S.M.T.-ului Sihlea din regiunea Ploiești, rugîndu-l să ne răspundă la cîteva întrebări axate pe sarcinile reieșite din lucrările recentei plenare a C.C. al P.M.R.

INTREBARE: Pentru început ne-ar interesa să aflăm care este stadiul lucrărilor agricole din actuala campanie?

RĂSPUNS: Insuflețiți de dorința de a traduce în fapt prevederile reieșite din lucrările recentei plenare a C.C. al P.M.R., mecanizatorii noștri desfășoară în prezent cu succes muncile de vară. Recoltatul orzului a fost terminat, iar al grîului e pe sfîrșite. Gospodăriile colective din Coroteni, Puieștii de Jos, Salcia Veche, Spătăreasa, Puieștii de Sus și altele, ajutate de mecanizatorii noștri, au terminat recoltatul grîului. Combinerii fruntași, printre care se numără Costin Niculae de la G.A.C. Coroteni, Bătrîneanu Constantin de la G.A.C. Obrejița, Tudor Nicu, Ciupercă Stan, Moise Cristea de la G.A.C. Ciorăști și alții, recoltează zilnic cîte 10—12 și chiar 15 ha.

Paralel cu recoltatul și treieratul, mecanizatorii execută arături de vară, atît pentru însămînțarea plantelor în cultură dublă cît și pentru culturile de toamnă.

INTREBARE: Cum contribuie stațiunea dvs., la creșterea continuă a producției în unitățile deservite?

RĂSPUNS: In prezent, în întreaga rază de activitate a stațiunii, agricultura este complet cooperativizată și colectivizată în proporție de circa 90 la sută. Faptul acesta a făcut ca mecanizatorii noștri să-și poată desfășura din plin activitatea pe terenurile întinse, fără haturi. Dotarea an de an a stațiunii noastre cu noi tractoare, utilaje și mașini agricole, a permis ca volumul și sortimentul lucrărilor agricole mecanizate să sporească mult. Brigăzile noastre de tractoare — care sînt toate permanentizate — execută mecanizat, în afară de arat, semănat și alte munci agricole de bază, și lucrări de întreținere a culturilor cu grapa reglabilă și sapa rotativă, prășit mecanic, transporturi etc. Totodată calitatea muncilor efectuate este din ce în ce mai bună. In ultima vreme nu am mai avut cazuri de lucrări respinse la recepție.

Pentru obținerea unor producții cît mai sporite, mecanizatorii noștri au executat încă din anul trecut arăturile adînci cu plugurile prevăzute cu scormonitori, au pregătit bine terenul în vederea semănatului discuindu-l de 2—3 ori; la semănat au fost folosite în măsură din ce în ce mai mare mașinile, precum și semințe din soiuri de grîu de înaltă productivitate și hibrizi de porumb.

Aplicînd în mod corespunzător și lucrările de întreținere, străduindu-se să execute un volum cît mai complex de lucrări, mecanizatorii noștri contribuie an de an la ridicarea producției agricole în unitățile deservite. Astfel, **dacă în 1959 am obținut, în medie, pe întreaga rază de activitate cîte 1.394 kg. grîu la ha., în 1960 am realizat 1.545 kg./ha. La fel se prezintă situația și la celelalte culturi. Bunăoară, în anul trecut, s-au obținut la porumb 2.170 kg. boabe la ha. față de 2.019 kg./ha. în 1959, la floarea-soarelui 1.325 kg./ha. față de 1.171 kg./ha. După rezultatele dobîndite pînă acum la păioase, după felul cum se prezintă celelalte culturi, avem toate șansele să realizăm și să depășim angajamentele luate.**

INTREBARE: Ce alte obiective urmăresc lucrătorii stațiunii în direcția sprijinirii organizării producției în gospodăriile colective?

RĂSPUNS: Cu prilejul deplasărilor pe teren personalul nostru agronomic dă colectiviștilor îndrumări practice, la fața locului, privind aplicarea diferitelor măsuri agrotehnice. Totodată sub îndrumarea tehnicienilor noștri, gospodăriile colective organizează în fiecare an loturi demonstrative la principalele culturi unde sînt încercate cele mai avansate metode agrotehnice.

Pe de altă parte, mecanizatorii noștri se străduiesc să execute într-o măsură tot mai mare lucrări în sectoare de activitate diferite. Este vorba de mecanizarea anumitor munci în zootehnie (cosit furaje, tocat și însilozat nutrețuri, tasat etc.), în legumicultură (irigat), în pomiviticultură (desfundat, defrișat) etc.

Luînd cunoștință de prevederile Raportului tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, prezentat la recenta plenară a C.C al P.M.R., ne vom strădui să facem față cu succes importantelor sarcini ce stau în fața agriculturii. Așa după cum rezultă din Raport, baza energetică a S.M.T.-urilor va spori continuu. Ne vom strădui să folosim cu întreaga forță de lucru utilajul pe care-l avem la dispoziție, să-l îngrijim cum trebuie, să facem economii cît mai mari la consumurile specifice.

Inchei amintind de o dorință arzătoare a tuturor mecanizatorilor stațiunii noastre: Ministerul Agriculturii să grăbească elaborarea sistemului de salarizare al mecanizatorilor potrivit cantității, calității lucrărilor efectuate și producției obținute pe terenurile lucrate.

ION LEȘEANU

La G.A.S. Fetești

Sfîrșit de semestru în fața graficelor de producție

Odată cu lansarea cifrelor de plan pe anul 1961, tov. ing. Ion Călin, directorul gospodăriei agricole de stat Fetești, a acordat ziarului nostru un interviu, în care informa cititorii despre măsurile luate de unitatea pe care o conduce pentru a realiza și depăși sarcinile de plan ce reveneau gospodăriei în acest an.

Au trecut de atunci aproape 8 luni de zile. Gospodăria agricolă de stat Fetești și-a încheiat bilanțul pe primul semestru al anului.

În fața graficelor de producție, urmărim pe sectoare realizările obținute, facem calcule economice, tragem concluzii. Intr-adevăr cifrele din bilanț sînt edificatoare. Să privim în ansamblu sectorul producției vegetale, sectorul cu ponderea cea mai mare din unitate.

Gospodăria agricolă de stat Fetești a recoltat în acest an aproape 2.000 de hectare păioase, într-un timp record, fiind printre primele unități din regiunea București care a terminat recoltarea. Gospodăria a reușit să recolteze în acest an, mai mult decît anul trecut, întreaga cantitate de cereale fiind livrată în termen fondului central al statului.

Gospodăria a cultivat cu porumb o suprafață de peste 3.000 de hectare. Cu toate ploile din acest an, porumbul este bine întreținut, ceea ce promite o producție mult mai bună decît cea planificată. Atît la cultura păioaselor cît și a porumbului, gospodăria n-a depășit baremul de cheltuieli planificat, ceea ce înseamnă că ea va realiza în acest an economii însemnate la prețul de cost și, în consecință, beneficii peste plan.

Pe lîngă cele 7.000 de hectare existente, gospodăria are și un sector zootehnic dezvoltat. După cum spunea tov. ing. Ion Nicolae, șeful serviciului plan-producție, numărul taurinelor în acest an a crescut la 1.200 capete. Dintre acestea 425 sînt vaci de lapte. Numărul vacilor va crește în semestrul al II-lea prin intrarea în turma de bază a 100 de juninci care au și fost cumpărate. Gospodăria are mii de porci, 14.000 de oi etc.

La încheierea semestrului I, G.A.S. Fetești a livrat fondului central al statului 592 de hl. de lapte de vacă și 292 de hl. de lapte de oaie peste plan.

Depășiri de circa 100 de gr. au fost înregistrate la creșterea zilnică în greutate a tineretului taurin. Sporul la porcii puși la îngrășat a fost de 538 de grame în medie zilnic și pe cap de animal, față de 480 de gr. cît a fost planificat. Depășirile obținute la creșterea în greutate a animalelor obținute cu un consum de furaje redus, au influențat pozitiv asupra prețului de cost. Bunăoară, kg. de carne de porc a fost produs în acest semestru cu 65 de bani mai ieftin decît era prevăzut în plan.

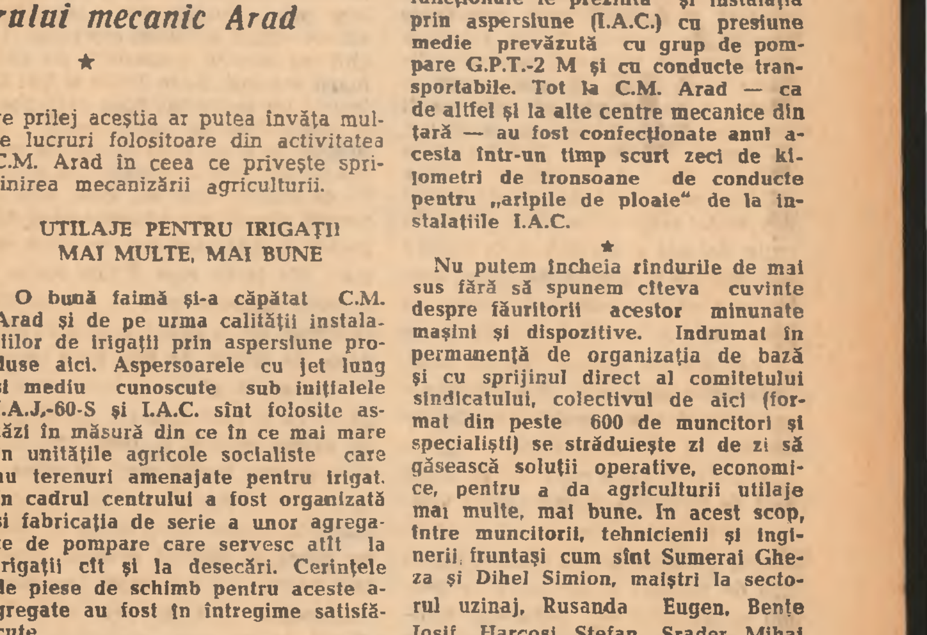
Nu la fel se prezintă situația prețului de cost la laptele de vacă. Deși producția planificată a fost depășită, prețul de cost s-a menținut cu 6 bani mai mare per litru decît prețul de cost planificat. O analiză mai temeinică asupra acestui capitol explică cauzele depășirii. În primele luni ale anului, vacile au consumat furaje scumpe, iar ploile din primăvară n-au permis scoaterea lor pe pășune mai devreme. De asemenea, faptul că multe vaci provin din cumpărări, iar altele sînt la prima lactație au făcut ca producțiile să se obțină cu un consum mare de unități nutritive, influențînd astfel negativ asupra prețului de cost.

Acordînd o mai mare atenție îngrijirii și furajării animalelor, gospodăria va putea ca în lunile ce urmează să obțină producții mai mari pe cap de vacă furajată, să reducă cheltuielile de furajare și ca atare să recupereze din cheltuielile efectuate peste plan în primele luni ale anului, iar prețul de cost al laptelui să ajungă la cît este planificat.

Dacă aruncăm o scurtă privire asupra drumului parcurs de G.A.S. Fetești, vom observa că de la an la an a dat producții tot mai mari, și a asigurat statului însemnate cantități de produse și beneficii peste plan. Anul trecut unitatea respectivă a realizat un beneficiu de aproape 6.000.000 lei, adică 857 de lei la hectar.

Incheierea bilanțului pe semestrul I a demonstrat încă odată că acolo unde există preocupare, rezultatele pot fi întotdeauna satisfăcătoare. Organizîndu-și mai bine munca, cheltuind cu chibzuință fiecare leu, luptînd pentru o înaltă productivitate a muncii atît în sectorul vegetal cît și în zootehnie, G.A.S. Fetești are toate șansele ca în acest an să se apropie de 1.000 de lei beneficiu la ha., asigurînd fondului central al statului produse mai multe și de calitate superioară, la un preț de cost scăzut. Gospodăria își va îndeplini astfel cu cinste sarcinile puse în fața oamenilor muncii din agricultură de către Congresul al III-lea al partidului.

P. ZBÎRLEA

Gospodăria agricolă de stat Ceala din raionul Arad îngrașă în acest an 27.000 de porci care vor fi livrați statului.

Notă

Cine răspunde?

Prevederile contractului sînt clare: „Agevacoop Rupea, regiunea Brașov, se angajează să vîndă gospodăriei colective din Golenți, regiunea Oltenia, 30 de tone de fîn de bună calitate (sublinierea noastră). Termen de livrare — 30 iunie 1961". Și mai jos semnăturile: director Agevacoop, Nicolae Pojoga; contabil șef, Boris Velicu.

Să lăsăm deocamdată, la o parte faptul, că pînă la data prevăzută în contract, furnizorul nu trimisese gospodăriei decît 6 tone de fîn. Altceva e mai rău. Anume, că fînul trimis e de calitate foarte proastă — 35 la sută putrezit, restul mucegăit. Să se fi stricat pe drum? Nici pomeneală. Transportul a durat doar două zile, fînul n-avea cum să putrezească în acest răstimp.

Acum, după ce comisia sfatului popular raional Calafat a avizat respingerea din consum a fînului, baloturile stau depozitate sub un șopron al gospodăriei în așteptarea furnizorului. „Să se spele cu el pe cap" zic colectiviștii — un fel de răspuns la ceea ce și-au spus, probabil, tovarășii de la Agevacoop cînd l-au expediat: „Să scăpăm de el!".

Intrebarea e cine răspunde că gospodăria colectivă a rămas cu balanța furajeră deficitară?

T. CERNEANU

Renume binemeritat

Din activitatea Centrului mecanic Arad

Recenta plenară a C. C. al P.M.R. stabilește sarcini deosebit de importante și în domeniul mecanizării agriculturii.

Alături de uzinele Ministerului Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini, la realizarea acestora sînt chemate să-și aducă contribuția și centrele mecanice din cadrul Ministerului Agriculturii.

Sprijinite în permanență de statul nostru democrat-popular aceste unități au putința să obțină an de an rezultate tot mai rodnice în activitatea lor. Astăzi centrele mecanice, pe lîngă repararea motoarelor de tractoare și producerea pieselor de schimb — datorită potențialului tehnic și cadrelor de înaltă calificare de care dispun — au posibilitatea să producă o serie întreagă de instalații, agregate și mașini pentru mecanizarea lucrărilor în zootehnie, pentru irigații ș.a.m.d.

Printre centrele mecanice care și-au căpătat un bun renume datorită calității produselor fabricate se numără și C.M. „Bernat Andrei" din Arad.

COLABORARE TRAINICĂ CU GOSPODĂRIILE DE STAT

Spațiul nu ne permite să cuprindem într-un singur articol întreaga experiență dobîndită în decursul anilor de colectivul acestui centru. Ar fi însă complet greșit dacă am trece sub tăcere anumite lucruri importante care contribuie într-o măsură covîrșitoare la obținerea unor rezultate cît mai bune în producție. Este vorba, în primul rînd, de colaborarea tot mai strînsă dintre proiectanții și lucrătorii de la uzinaj ai centrului și specialiștii din gospodăriile de stat. „Legătura strînsă cu producția, cu unitățile agricole socialiste, este obiectivul nostru de frunte — ne spune tovarășul E. Șalamon, directorul centrului, care conduce această unitate de mai bine de un deceniu. In felul acesta ne dăm mai bine seama de modul cum se comportă utilajele și instalațiile pe care le fabricăm, putem urmări în condiții mult mai optime eficiența lor economică și îmbunătățirea caracteristicilor funcționale".

O astfel de legătură trainică a fost de mult statornicită și cu gospodăria de stat Aradul Nou, Aici, colectivul de lucrători ai centrului a proiectat și executat în întregime utilajul necesar unei fabrici de nutrețuri combinate folosind în acest scop o clădire existentă în gospodărie Zootehniștii, agronomii și mecanizatorii gospodăriei lucrînd în colaborare strînsă cu mecanicii și electricienii centrului au stabilit un flux tehnologic corespunzător, dotînd fabrica de nutrețuri combinate cu instalații și utilaje după o concepție simplă, trainice și ieftine. După părerea noastră ar fi foarte util pentru producție dacă serviciul tehnic al centrului mecanic Arad ar publica o lucrare în care să se expună pe larg modul cum a fost realizată fabrica de la G.A.S Aradul Nou avînd în vedere faptul că și în alte gospodării de stat există posibilități de amenajare — cu mijloace simple și puțin costisitoare — a anumitor construcții existente, în scopul producerii nutrețurilor combinate.

Ar fi, de asemenea, binevenită organizarea unui schimb de experiență cu muncitorii și specialiștii celorlalte centre mecanice din țară cu care prilej aceștia ar putea învăța multe lucruri folositoare din activitatea C.M. Arad în ceea ce privește sprijinirea mecanizării agriculturii.

UTILAJE PENTRU IRIGAȚII MAI MULTE, MAI BUNE

O bună faimă și-a căpătat C.M. Arad și de pe urma calității instalațiilor de irigații prin aspersiune produse aici. Aspersoarele cu jet lung și mediu cunoscute sub inițialele I.A.J.-60-S și I.A.C. sînt folosite astăzi în măsură din ce în ce mai mare în unitățile agricole socialiste care au terenuri amenajate pentru irigat. In cadrul centrului a fost organizată și fabricația de serie a unor agregate de pompare care servesc atît la irigații cît și la desecări. Cerințele de piese de schimb pentru aceste agregate au fost în întregime satisfăcute.

Imbunătățirea continuă a utilajului pentru irigat, producerea unor instalații cu indici tehnico-economici cît mai ridicați, sînt preocupări de căpetenie ale colectivului C.M. Arad. **Anul acesta, bunăoară, au fost livrate gospodăriilor de stat instalații de irigare prin aspersiune cu rază mare de acțiune (I.A.J.-60-T-2) produse la centru. Ele sînt totodată prevăzute cu un rezervor cu circulație forțată putîndu-se dizolva în apa cu care se udă culturile îngrășăminte minerale și chiar unele substanțe chimice pentru combaterea bolilor și dăunătorilor. De asemenea, prin montarea unor piese suplimentare, grupul de pompare al acestei instalații poate fi folosit cu succes la stingerea incendiilor. Aceleași caracteristici funcționale le prezintă și instalația prin aspersiune (I.A.C.) cu presiune medie prevăzută cu grup de pompare G.P.T.-2 M și cu conducte transportabile. Tot la C.M. Arad — ca de altfel și la alte centre mecanice din țară — au fost confecționate anul acesta într-un timp scurt zeci de kilometri de tronsoane de conducte pentru „aripile de ploaie" de la instalațiile I.A.C.**

*

Nu putem încheia rîndurile de mai sus fără să spunem cîteva cuvinte despre făuritorii acestor minunate mașini și dispozitive. Indrumat în permanență de organizația de bază și cu sprijinul direct al comitetului sindicatului, colectivul de aici (format din peste 600 de muncitori și specialiști) se străduiește zi de zi să găsească soluții operative, economice, pentru a da agriculturii utilaje mai multe, mai bune. In acest scop, între muncitorii, tehnicienii și inginerii fruntași cum sînt Sumerai Gheza și Dihel Simion, maiștri la sectorul uzinaj, Rusanda Eugen, Bențe Iosif, Harcoși Ștefan, Șrader Mihai de la serviciul tehnic și alții s-a cimentat o strînsă și rodnică colaborare. Datorită muncii lor avîntate produsele care poartă marca „Fabricat la C.M. „Bernat Andrei" — Arad" sînt cunoscute și apreciate în tot mai multe unități agricole de stat și cooperatiste. Urăm harnicului colectiv al C.M. Arad succese și mai frumoase în sprijinirea mecanizării agriculturii, în îndeplinirea importantelor sarcini trasate de recenta plenară a C.C. al P.M.R.

N. FLORIAN

Pentru încheierea Tratatului de pace cu Germania

Propunerile guvernului sovietic referitoare la problema germană sînt menite să întărească pacea în Europa şi în întreaga lume. Semnarea Tratatului de pace cu cele două state germane: R. D. Germană şi R. F. Germană ar constitui un factor esenţial pentru întărirea păcii. Tratatul de pace cu cele două state germane existente, nu numai că nu va îngreuna reunificarea Germaniei, ci dimpotrivă, poate micşora încordarea în relaţiile dintre R.D.G. şi R.F.G., poate crea o atmosferă mai favorabilă unor tratative constructive între germani cu privire la căile viitoare de unificare a ţării.

Poporul german, în primul rînd, este interesat vital în încheierea Tratatului de pace. Vorbind zilele trecute la Markkleeberg în faţa a 1.500 de lucrători ai organelor locale de stat din R.D.G., W. Ulbricht, preşedintele Consiliului de Stat al R. D. Germane şi prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., a declarat că planul de pace al poporului german s-a bucurat de aprobarea întregii populaţii din R. D. Germană, întrucît acest document corespunde în întregime intereselor poporului german. În prezent, a spus W. Ulbricht, sarcina principală este de a frîna militarismul vest-german, de a asigura întregului popor german un viitor paşnic şi de a crea garanţii suficiente pentru ca de pe pămîntul german să nu fie dezlănţuit niciodată un război împotriva popoarelor. Tratatul de pace a subliniat W. Ulbricht trebuie să fie pregătit fără întîrziere şi încheiat.

În timp ce în R. D. Germană populaţia manifestă dorinţa crescîndă de pace şi prietenie între popoarele din lumea întreagă, militariştii din R. F. Germană uneltesc împotriva reunificării Germaniei, împotriva încheierii Tratatului de pace, împotriva păcii şi înţelegerii între popoare. Încurajaţi de imperialişti, revanşarzii din R. F. G. se dedau la tot felul de provocări. Zilele trecute, de pildă, a avut loc la München o întîlnire revanşardă la care au participat Adenauer, Brandt, primarul Berlinului occidental, conducători ai partidelor vest-germane, deputaţi ai Bundestagului şi reprezentanţi ai bisericii. Conducătorii „Uniunii Repatriaţilor" care a organizat această întîlnire a foştilor prizonieri de război germani, au vorbit despre necesitatea de a se „apăra" împotriva „primejdiei de la răsărit" văzînd cu tot ce-au spus că minciunile revanşarzilor le-au întunecat judecata dreaptă.

Propunerile constructive ale guvernului sovietic referitoare la problema germană continuă să fie în centrul atenţiei opiniei publice mondiale. Multe ziare de diferite orientări din India, de pildă, recunosc în unanimitate caracterul paşnic al iniţiativei sovietice dictate de grija pentru întărirea păcii în Europa şi în întreaga lume. Ziarul „Amrita Bazar Patrika" se pronunţă în mod hotărît pentru recunoaşterea R. D. Germane şi subliniază că „cea mai bună linie de politică externă pe care ar trebui s-o urmeze Occidentul ar constitui-o tratativele cu Germania răsăriteană".

Condamnind „războiul nervilor" aţîţat în Occident ziarul „Savera" din Delhi scrie: „Aliaţii occidentali au întreprins o acţiune periculoasă urmărind reînarmarea Germaniei occidentale şi atragerea acestei ţări în blocurile lor militare fără să fi încheiat un Tratat de pace cu Germania şi fără să fi consultat aliatul din războiul trecut. Această acţiune a constituit o încălcare a declaraţiilor făcute în timpul războiului. Propunerea sovietică cu privire la convocarea unei conferinţe a statelor interesate pentru discutarea problemelor referitoare la Germania şi la Berlinul occidental este cît se poate de rezonabilă. Puterile occidentale nu vor însă să accepte această propunere, întrucît ele doresc să menţină starea de ocupaţie a Berlinului occidental, să-şi păstreze acolo trupele şi bazele militare".

Agresiunea împotriva Tunisiei

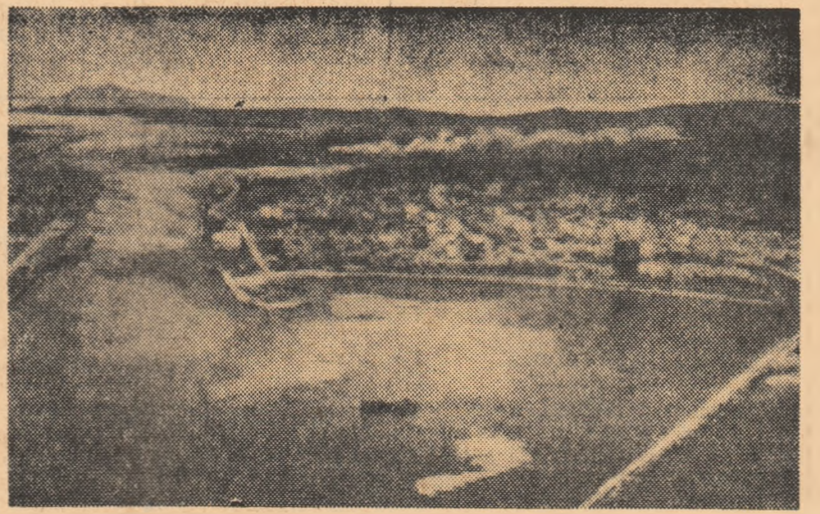
După examinarea plîngerii guvernului Tunisiei, Consiliul de Securitate a aprobat cu 10 voturi şi o abţinere (Franţa) proiectul de rezoluţie prezentat de reprezentantul Liberiei, potrivit căruia trupele franceze şi tunisiene sînt obligate să înceteze focul la Bizerta.

Hotărîrea Consiliului de Securitate nu poate fi primită decît cu satisfacţie de toate popoarele care iubesc pacea şi respectă independenţa şi suveranitatea tuturor ţărilor.

Ce s-a petrecut la Bizerta? La baza militară franceză din acest oraş începuse efectuarea unor lucrări pentru prelungirea pistei de aterizare şi decolare, în scopul măririi potenţialului militar al aerodromului. Acest lucru înseamnă că Franţa are intenţia să-şi menţină trupele şi bazele pe teritoriul Tunisiei, în ciuda cererii categorice a guvernului tunisian ca baza franceză de la Bizerta să fie evacuată. Cererea guvernului tunisian a găsit un puternic ecou în cercurile opiniei publice din ţară şi astfel, detaşamente de tineri voluntari au sosit la Bizerta şi au început să sape tranşee în jurul bazei franceze, în vederea evacuării acesteia. Guvernul francez, care păstrează această bază pentru folosirea bombardierelor atomice şi submarinelor avînd la bord arme nucleare, a intensificat, ca drept răspuns, măsurile de ordin militar aducînd la Bizerta paraşutişti din infanteria marină şi unităţi aeropurtate. Baza franceză de la Bizerta a fost creată, fireşte, pentru slujirea intereselor imperialiste ale Franţei şi ale aliaţilor săi din N.A.T.O. în Africa de Nord, lucru pe care poporul tunisian nu-l acceptă şi pentru care a cerut şi va cere lichidarea cît mai grabnică a acestui bastion al colonialismului. Pentru aceste interese imperialiştii francezi au pus la cale agresiunea împotriva Tunisiei. Inceputul agresiunii l-a constituit trimiterea de noi trupe de către guvernul francez, pe teritoriul Tunisiei. Aceste trupe au fost trimise prin spaţiul aerian tunisian, deşi guvernul ţării a interzis acest lucru. La demonstraţiile paşnice ale tunisienilor, trupele franceze au răspuns cu represalii sîngeroase, cu bombardarea satelor, cu atacuri împotriva unităţilor tunisiene şi populaţiei civile. In luptele dintre trupele tunisiene şi cele franceze, acestea din urmă au folosit tancuri, avioane americane de tip „B-29" şi bombe cu napalm. Timp de două zile, oraşul Bizerta a fost lipsit de apă şi lumină electrică. In timpul luptelor au fost ucişi sute de soldaţi tunisieni şi civili.

Cele petrecute pe pămîntul Tunisiei confirmă pe deplin agresiunea armată a Franţei împotriva poporului tunisian. Evenimentele din Tunisia n-au constituit decît o parte a liniei generale agresive a puterilor coloniale faţă de popoarele care luptă pentru dobîndirea independenţei de stat sau care au dobîndit-o. „Una dintre formele cele mai periculoase la care recurg colonialiştii pentru a-şi menţine autoritatea — a spus în şedinţa Consiliului de Securitate, reprezentantul Uniunii Sovietice, P. D. Morozov, — este menţinerea forţelor lor armate, şi în special a bazelor militare pe teritoriile fostelor colonii". P. D. Morozov a declarat că după adoptarea rezoluţiei preliminare, guvernul francez trebuie să-şi retragă imediat bazele de pe teritoriul Tunisiei.

Ultimele ştiri arată că proiectul de rezoluţie adoptat de Consiliul de Securitate începe să se îndeplinească în interesul poporului tunisian şi al păcii generale. La 23 iulie la Paris s-a anunţat oficial că comandantul bazei navale franceze de la Bizerta şi guvernatorul tunisian al oraşului Bizerta au ajuns la un acord cu privire la încetarea focului. Trupele franceze au primit ordinul de a înceta focul. După cum transmite agenţia T.A.P. trupele tunisiene au primit, de asemenea, ordinul de a înceta focul şi toate operaţiunile ofensive.

Rada bazei de la Bizerta

Din U. R. S. S.

Tot mai multe produse animaliere

În ultimii şapte ani, în Uniunea Sovietică şeptelul de animale de producţie a crescut cu un milion de capete şi o dată cu aceasta a crescut şi producţia animalieră.

Producţia de carne a crescut în ultimii şapte ani cu aproape 3 milioane tone, ajungînd în 1960 la 8,7 milioane tone.

În acelaşi răstimp, producţia de lapte a crescut cu peste 25 milioane tone, ajungînd în 1960 la 61,5 milioane tone.

În prezent, Uniunea Sovietică a depăşit Statele Unite ale Americii în producţia de lapte şi unt (61,5 milioane tone şi respectiv 848.000 tone faţă de 56,9 milioane tone şi 665.000 tone în 1960).

Înainte de revoluţie, „porcarul" era socotit cel din urmă om din sat. În U.R.S.S., vestiţii îngrijitori de porci I. S. Cij, A. N. Bartulis şi alţii au obţinut titlul de Eroi ai Muncii Socialiste. Însuşindu-şi experienţa lor, mulţi îngrijitori de porci întreţin şi îngraşă cîte 2.000—3.000 de porci, ba şi mai mulţi. În sovhozul din Eisk (Cuban), tînărul Ivan Ştefanenko, stăpînind bine meseria de tractorist, şofer şi lăcătuş, a mecanizat pe scară largă munca la fermă şi a izbutit să îngraşe singur, cu cheltuieli mici, aproape 4.000 de porci în anul 1960. Acum Ivan Ştefanenko a organizat o echipă împreună cu alţi doi tovarăşi şi şi-a propus să îngraşe 20.000 de porci în anul 1961.

Legume şi fructe

În ultimii ani a crescut mult producţia de legume. În anul 1960 s-au stocat peste 5 milioane tone de legume, ceea ce înseamnă de două ori mai mult decît în 1953. Un mare rol în această direcţie l-au jucat noile sovhozuri specializate, organizate în jurul marilor oraşe şi centre industriale. În U.R.S.S. se produce, de asemena, o mare cantitate de cartofi (86,6 milioane tone în 1960). În anii Puterii Sovietice au crescut de peste patru ori suprafeţele ocupate cu livezi şi vii, ajungînd în prezent la peste 4 milioane hectare. Suprafaţa culturilor citrice a crescut în anii Puterii Sovietice de peste 100 de ori, de la 160 la 16.200 ha. Plantaţiile de ceai din U.R.S.S. ocupă în prezent o suprafaţă de 62.000 ha., iar recolta globală de frunze de ceai trece de 162.000 tone.

26 IULIE — SĂRBĂTOAREA NAŢIONALĂ A CUBEI

Eroicul popor cuban, care a scuturat jugul imperialiştilor, serbează la 26 iulie ziua revoluţiei sale.

Cu opt ani în urmă, în această zi un grup de patrioţi cubani în frunte cu Fidel Castro, a atacat fortăreaţa Moncada din oraşul Santiago de Cuba, dînd semnalul de luptă armată împotriva regimului de teroare şi asuprire al lui Batista. Deşi înfrînţi atunci, răsculaţii au continuat această luptă care în 1959 a fost încununată cu succes. Dictatorul Batista, sluga imperialiştilor nord-americani, fiind înfrînt, în Cuba puterea a trecut în mîinile poporului, iar ziua de 26 iulie a devenit sărbătoare naţională a poporului cuban.

In condiţiile eliberării de sub jugul imperialist, pămîntul şi fabricile din Cuba au devenit bunuri ale întregului popor cuban. Această victorie a poporului cuban i-a deschis drumul vieţii îmbelşugate, al înfloririi ştiinţei şi culturii, al viitorului luminos. Cuba revoluţionară se bucură de simpatia tuturor popoarelor care luptă pentru pace şi progres social, în frunte cu ţările lagărului socialist. Ea îşi dăruieşte toate forţele în a contribui la întărirea păcii şi prieteniei între popoare. Popoarele din lumea întreagă urmăresc cu admiraţie succesele poporului cuban. Ţările latino-americane, bunăoară Brazilia, Mexic, Ecuador, Chile şi altele nu numai că nu participă la vreo aventură împotriva Cubei, aşa cum ar dori imperialiştii, dar întăresc pe zi ce trece legăturile cu această ţară. Republica Chile a încheiat de curînd un acord comercial cu Cuba, acord care prevede achiziţionarea a 50.000 de tone zahăr cuban — zahăr pe care Statele Unite, ca sancţiune economică, refuză să-l cumpere.

Imperialiştii, aceşti duşmani neîmpăcaţi ai libertăţii şi independenţei popoarelor, uneltesc încă împotriva Cubei revoluţionare. După înfrîngerea bandelor de mercenari care au invadat Cuba la începutul acestui an, imperialiştii nord-americani continuă să-i aprovizioneze pe trădătorii Cubei cu bani şi arme, în speranţa deşartă că vor putea din nou să pună mîna pe bogăţiile Cubei şi să îngenuncheze poporul cuban. Uneltirile lor criminale însă, nu vor putea niciodată să întoarcă revoluţia înapoi. Cauza pentru care acum opt ani şi-au dat viaţa numeroşi fii ai Cubei, triumfă.

Cu prilejul sărbătorii naţionale a Cubei, popoarele iubitoare de pace, printre care şi poporul romîn, se bucură din toată inima de succesele poporului cuban.

Decalajul între treieriş şi recoltat trebuie grabnic lichidat

(Urmare din pag. 1-a)

obţinut rezultate bune la recoltatul păioaselor. Aşa stau lucrurile, de pildă, în comuna Pufeşti. Aici, gospodăria colectivă şi cele 4 întovărăşiri au terminat strînsul păioaselor. Cu sprijinul mecanizatorilor de la S.M.T. Adjud, în comuna Pufeşti s-a trecut, paralel cu strînsul griului — şi la treierat. Astfel, în cîteva zile a fost treierată recolta de pe 150 de ha. În timpul nopţii, unii mecanizatori execută arături adînci.

Bine s-a lucrat la recoltat şi în comune cum sînt Sascut-Tîrg sau Adjudul Vechi, unde în acelaşi timp cu recoltatul a fost organizat temeinic şi transportul snopilor la arii, zorindu-se treierişul.

În multe din cele 40 de comune ale raionului însă, lucrările de recoltat se desfăşoară încă cu viteza melcului. La Urecheşti, de exemplu, s-au recoltat abia 230 ha. cu grîu din cele 320 de ha. existente. Cît despre treieriş, acesta n-a fost început încă ; în comuna Lichitiseni, recoltatul este şi mai mult rămas în urmă (din 595 ha. cu grîu s-a strîns recolta de pe numai 192 ha.). Treierişul grîului este şi aici în... pregătire. În comuna Floreşti, din 473 de ha. cultivate cu grîu, s-au recoltat abia 264. Tehnicianul agronom al comunei Arnăutu Vladimir, stă mai tot timpul în satul lui, la Gherdana, în vreme ce la gospodăria colectivă din Floreşti nimeni nu îndrumă cu competenţă lucrările. Faptul că nici aici treierişul n-a fost încă început se explică şi prin aceea că sfatul popular al comunei n-a luat măsuri din vreme pentru amenajarea ariei. Batoza trimisă de S.M.T. Adjud a stat zile întregi nefolosită la marginea comunei. De altfel şi în alte sate treierişul este rămas în urmă datorită lipsei de bună gospodărire. La Godineşti, de pildă, o batoză de la S.M.T. Podul Turcului a stat de mai multe zile lîngă un drum, deoarece podul pe care trebuia să treacă spre arie a fost stricat. Abia acum sfatul popular al comunei a luat măsuri pentru repararea lui.

La toate acestea trebuie adăugat că atît recoltatul, treierişul cît şi arăturile adînci bat pasul pe loc în unele comune din raion, deoarece activitatea mecanizatorilor nu este îndrumată şi controlată cu destul spirit de răspundere. În comuna Bereşti, de exemplu, 2 tractoare de la S.M.T. Podul Turcului în bună stare de funcţionare au fost găsite de către inginerii de la secţia agricolă a raionului stînd în plină zi cu soare la sediul brigăzii.

★

Timpul este foarte înaintat. În săptămîna aceasta, folosindu-se fiecare zi şi ceas bun de lucru recoltatul păioaselor trebuie terminat în raionul Adjud. Totodată, treierişul trebuie mult grăbit atît în raionul Adjud, cît şi în raionul Tecuci organizîndu-se temeinic transportul snopilor şi munca la arii.

Conducerile S.M.T.-urilor şi G.A.S.-urilor din cele 2 raioane au datoria să folosească din plin condiţiile bune create în urma ploilor căzute, organizînd schimbul al II-lea la un număr cît mai mare de tractoare, pentru a executa arături adînci de vară pe toate suprafeţele prevăzute. În aceste zile inginerii şi tehnicienii de la secţiile agricole raionale şi de la comune să se afle permanent pe teren pentru a impulsiona munca şi a contribui la reuşita lucrărilor agricole de vară.

Sport

Noi amănunte despre competiţia sportivă „Cupa Agriculturii"

După cum am anunţat, zilele acestea încep întrecerile din cadrul competiţiei sportive de masă „*Cupa Agriculturii*", la care participă tineri şi tinere din toate comunele şi satele din ţară. Deci, faţă de primele două ediţii ale „*Cupei Agriculturii*", care s-au desfăşurat numai în 6 regiuni, respectiv: Maramureş, Cluj, Hunedoara, Crişana, Mureş-Autonomă Maghiară, Braşov, — anul acesta competiţia se va organiza în toate regiunile din ţară. Acest lucru va contribui în mare măsură la dezvoltarea activităţii sportive din mediul sătesc, va da posibilitate asociaţiilor sportive săteşti să desfăşoare o activitate mai intensă şi multilaterală. Desigur că pentru realizarea acestui obiectiv este necesar ca organele regionale şi raionale U.C.F.S., în colaborare cu organizaţiile U.T.M., să desfăşoare o muncă susţinută de popularizare a competiţiei şi să se preocupe într-o mai mare măsură de buna organizare a întrecerilor din primele etape de masă.

AMĂNUNTE DESPRE DESFĂŞURAREA CONCURSURILOR

Iată unele amănunte despre regulamentul de desfăşurare a concursurilor prevăzute în „*Cupa Agriculturii*", ediţia 1961.

Etapa I-a va constitui o trecere în revistă a activităţii asociaţiilor sportive săteşti, care vor organiza diverse concursuri cu membrii din secţiile pe ramură de sport, cu scopul de a stabili cei mai buni concurenţi ce vor reprezenta asociaţia la întrecerile din etapele superioare. In etapa a II-a concursurile se organizează sistem turneu, numai tur, între asociaţiile sportive săteşti, grupate pe centre de comune. La etapele următoare vor participa numai asociaţiile sportive care au organizat cel puţin 3 concursuri în etapa I-a, la fiecare ramură de sport prevăzută în regulament.

Etapele a III-a şi a IV-a se desfăşoară sistem eliminatoriu.

Se califică de la o etapă la alta concurenţii clasaţi pe primul loc, sau echipele clasate pe primul loc. Toate concursurile de desfăşoară în conformitate cu regulamentele în vigoare ale fiecărei discipline sportive.

PROBELE TEHNICE

Atletism. Pentru băieţi se vor desfăşura probele: 100 m., 800 m., 3.000 m., săritura în lungime, săritura în înălţime, aruncarea greutăţii (7,257 kg.), iar la fete au loc probele: 100 m., 400 m., săritura în lungime şi înălţime, aruncarea greutăţi (4. kg). Se vor întocmi clasamente separate — pe probe — pentru băieţi şi fete.

Gimnastică. Se participă cu echipă mixtă, formată din 9 sportivi (5 băieţi şi 4 fete). In program sînt prevăzute: *exerciţii G.M.A.; două piramide mixte, la liberă alegere, un exerciţiu de ansamblu liber ales.*

Exerciţiul liber ales va trebui să cuprindă elementele de gimnastică acrobatică, se pot folosi obiecte (cercuri, eşarfe, bastoane).

Trîntă. Concursurile de trîntă se vor desfăşura pe 6 categorii de greutate, după cum urmează: pînă la 55 kg., 61 kg., 68 kg., 76 kg., 84 kg. şi peste 84 kg.

Concursurile se vor desfăşura în toate etapele sistem eliminatoriu. Durata unei întîlniri va fi de 9 minute, împărţite în două reprize. Prima repriză va fi de 5 minute. Lupta se va desfăşura pe un teren de 6x6 m., iar dacă spaţiul nu permite, se poate reduce la 4x4 m. Lupta se va desfăşura numai în picioare. Este declarat învingător concurentul care acumulează cele mai multe puncte, sau care fixează adversarul odată cu umerii pe saltea, mai mult 5 secunde (tuş). In caz de egalitate la puncte, se califică, pentru etapa următoare, concurentul mai uşor la cîntar sau care este mai tînăr.

Oină. In etapa I-a şi a II-a concursurile au loc sistem turneu — numai tur — şi cîştigă echipa care a acumulat mai multe puncte (la joc cîştigat se acordă 2 puncte, joc egal 1 punct, iar jocul pierdut 0 puncte).

La etapele superioare, concursurile se vor desfăşura sistem eliminatoriu.

Volei. Concursurile de volei se organizează pentru echipele feminine şi masculine. In etapa I-a şi a II-a concursurile se vor desfăşura sistem turneu, iar în etapele superioare sistem eliminatoriu. In toate etapele se vor juca cîte 2 seturi cîştigate din 3, cu excepţia jocului pentru primul loc din etapa finală, care se va disputa 3 seturi din 5.

Handbal (în 11). Concursurile de handbal se organizează, de asemenea, pentru echipele feminine şi masculine. Sistemul de desfăşurare este la fel cu cel al concursurilor de volei. Meciurile se vor disputa în două reprize a cîte 30 minute pentru echipele masculine şi două reprize a cîte 20 minute pentru formaţiile feminine. In caz de rezultat egal, cîştigă echipa cea mai tînără (fără a se mai acorda prelungiri).

Popice. Fiecare echipă va fi formată din 6 jucători (4 băieţi şi 2 fete) şi se vor efectua 60 de lovituri (30 la plin şi 30 la izolate).

Ciclism. Concursurile de ciclism se desfăşoară numai pe biciclete de oraş, pe următoarele distanţe: la băieţi 10 km. în etapele I-a, a II-a şi a III-a, iar în etapele a IV-a şi a V-a se va alerga pe distanţa de 1 km ; la fete în primele 3 etape se va alerga pe distanţa de 6 km., iar apoi pe distanţa de 10 km.

Fotbal. Sistemul de desfăşurare este la fel ca la concursurile de volei, handbal. Meciurile se dispută în două reprize a 45 minute, cu o pauză de 10 minute. In caz de egalitate cîştigă echipa mai tînără.

★

Asociaţiile sportive au început pregătirile în vederea desfăşurării primei etape a acestei populare competiţii sportive de masă, care atrage de la o ediţie la alta un număr tot mai mare de tineri şi tinere din mediul sătesc. Bogatul şi variatul program al întrecerilor din cadrul celei de a 3-a ediţii a „*Cupei Agriculturii*" suscită un deosebit interes. Dar reuşita acestei competiţii depinde şi de felul cum vor munci organele de organizare a competiţiei.

M. L.

Noi asociaţii sportive la sate

Recent, în raionul Zimnicea au fost create o serie de noi asociaţii sportive săteşti. Astfel, pe lîngă gospodăria agricolă colectivă „Vasile Roaită" din Zimnicea a fost înfiinţată o asociaţie sportivă, preşedinte fiind ales colectivistul **N. Pătruneanu.** Pentru început au fost înscrişi în U.C.F.S. un număr de 37 membri. Aceştia vor activa în secţiile de fotbal, tir, nataţie, atletism şi şah, discipline care se bucură de mult interes aici.

O altă asociaţie sportivă a fost creată pe lîngă gospodăria colectivă din satul Răreanca, preşedinte Petre Mierlea. Aici se vor crea secţii de fotbal, tir şi atletism. De asemenea, a mai fost creată o asociaţie sportivă în satul Vînători, în care s-au înscris numeroşi colectivişti de la G.A.C. „30 Decembrie".

Planuri negre pentru ţărănimea din ţările occidentale

În ţările Europei apusene, Franţa, Italia, Germania occidentală au loc puternice mişcări ţărăneşti. Ziarele franceze subliniau că mişcările ţărăneşti care au avut loc în această ţară spre mijlocul lunii trecute au căpătat caracterul unor adevărate revolte. În întreaga Italie, continuă manifestările ţărăneşti pentru realizarea unei largi reforme agrare şi pentru a se da pămînt celor ce îl muncesc. Zilele trecute au avut loc, la Roma, Milano şi în alte oraşe italiene, mari demonstraţii la care au luat parte zeci de mii de ţărani din toate provinciile ţării. O publicaţie italiană a stabilit că la fiecare trei minute o familie de ţărani este obligată să-şi părăsească bruma de gospodărie şi să plece în altă parte în căutare de lucru. Nu de mult, „Federaţia ţăranilor" din Germania occidentală a dat publicităţii o declaraţie în care se sublinia că datorită politicii guvernului de la Bonn faţă de ţărănime 320.000 ţărani vest-germani au fost nevoiţi să-şi părăsească loturile lor de pămînt înghiţite de moşieri şi de lucrările pentru construirea de poligoane militare. Se arăta în declaraţie că dacă această politică va continua, alţi 800.000 de ţărani vor fi ruinaţi.

Mişcările ţărăneşti din aceste ţări au fost diferite, dar toate pornesc de la nevoia de a lupta împotriva politicii agrare a guvernelor capitaliste, care duce la sărăcirea gospodăriilor mici şi mijlocii în folosul îmbogăţirii marilor moşieri.

Acestui scop îi servesc aşa-zisele „planuri verzi" întocmite în ţările occidentale. În vederea „modificării structurii agrare". Declaraţia „Federaţiei ţăranilor" vest-germani amintită mai sus a arătat ce se înţelege prin modificarea „structurii agrare" după sistemul capitalist. Înghiţirea micilor gospodării de către marii moşieri. Şi în Italia a fost întocmit un asemenea plan care poartă denumirea de „plan verde". Se prevăd în acest plan şi credite pentru agricultură şi investiţii şi achiziţii de maşini. Dar aşa cum este întocmit planul, este limpede că el este menit să servească doar marilor moşieri. Un ţăran care a luat parte la o mare demonstraţie a delegaţiilor ţărăneşti de la Roma a spus cuvinte pline de tîlc şi de bun simţ despre ce înseamnă planul guvernamental. „Este ca şi cum într-un lac în care se găsesc rechini şi peşti mai mici s-ar arunca bucăţi mari de pîine — spunea el. Rechinii vor înghiţi toate bucăţile. Numai cînd ei vor fi sătui, ar putea să rămînă şi ceva firimituri pentru cei mai mici. Dar marii latifundiari sînt mai răi decît rechinii, ei nu sînt niciodată sătui. Deci pentru ţărani n-o să rămînă niciodată nimic".

Atmosfera aceasta de nelinişte în rîndurile ţărănimii din ţările occidentale este agravată de concurenţa dintre ţările care s-au unit în cadrul unui bloc economic cunoscut sub denumirea de „piaţa comună". Ţările care au înfiinţat acest bloc (Franţa, Germania occidentală, Italia, Belgia, Olanda, Luxemburg iar în ultima vreme s-a anunţat că şi Grecia s-a alăturat „pieţei comune") s-au angajat să înlăture treptat barierele vamale, şi să dea drum liber mărfurilor dintr-o ţară în alta. Fiecare dintre grupurile capitaliştilor ţărilor mai puternice (Franţa, Germania occidentală, Italia) spera să tragă foloase de pe urma înlăturării barierelor vamale în dauna celorlalţi. Aşa cum se întîmplă însă între monopolurile industriale care se concurează pentru a acapara pieţele de desfacere, se întîmplă şi între marii moşieri care vor să profite pentru a-şi plasa mărfurile pe piaţa partenerului de afaceri din cadrul aşa-numitei „pieţe comune".

Politica agrară a guvernelor respective constă în sprijinirea moşierilor pentru a putea face faţă concurenţei. Astfel, toate „planurile verzi" care vorbesc despre credite şi investiţii în agricultură au în vedere numai pe moşieri. Micii producători, ţăranii cu gospodării mici şi mijlocii, sînt lăsaţi pradă concurenţei moşierilor căreia cu slabele lor mijloace nu-i pot rezista.

Pe drept cuvînt aşa-numitele „planuri verzi" menite, chipurile, să îndrepte starea rea din agricultură sînt socotite de către ţăranii din ţările apusene mai curînd „planuri negre", căci ele prevestesc micilor gospodării şi celor mijlocii o soartă şi mai amară decît în prezent.

S. GALERIU

„AGRICULTURA NOUĂ" organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia : Piaţa Scînteii nr. 1 Bucureşti. Telefon : 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"